

Adnan Serdaroglu:
"Zalimin zulmüne
direneceğiz"

>> 8

Yargıtay:
"Cemevleri ibadethane
değildir"

>> 12

Suçları:
Sağlık hakkını
savunmak

>> 15

Kemal Türker:
Kitle ve sınıf
sendikacılığının önderi

>> 11

Ağustos 2012
sayı 3

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Kıdem tazminatı hakkı gasbedilemez

**KIDEM TAZMİNATI KAZANILMIŞ HAKTIR !
DOKUNDURTMAYACAĞIZ !**
SENDİKAL GÜÇ BİRLİĞİ PLATFORMU
BASIN-İŞ BELEDİYE İŞ DERİ-İŞ HAVA-İŞ KRİSTAL-İŞ PETROL-İŞ TEK GIDA-İŞ TEZ KOOP-İŞ TGS TÜMTİS

Peki her şey bir tarafa AKP'nin kıdem tazminatına saldırı planı emekçiler için ne getiriyor? Ya da emekçilerden neler götürüyor?

AKP, iktidara geldiği günden bu yana işçi haklarına saldırmayı bir gelenek hâline getirdi.

Bunun son örneği işçilerin alınteri kıdem tazminatına karşı girişilen kapsamlı saldırı.

Büyük bir tepkiyle karşılaşacağını bilmesine "işçiler ücretsiz çalışsın"

diyecek AKP, işçi haklarına karşı giriştiği saldırılarda işçilerden, sendikalardan, partilerden, demokratik kitle örgütlerinden gelen tepkiyi ölçerek adım adım ilerliyor.

İşte bu bağlamda geçtiğimiz günlerde AKP'nin ilgili bakanları ve patron çevrelerince hazırlandığı

çok kolay bir şekilde anlaşılabilir bir Kıdem Tazminatı Fonu kanun taslağı basına sızdırılmak vasıtasıyla gündeme getirildi.

Klasik AKP taktiği. Kamuoyuna bildir, tepki gelmezse, çok ses çıkmazsa yasayı geçir.

>> 3

Suriye pes etmiyor

Bütün bölge halklarının zor günlerdeki sığınağı Suriye, ABD önderliğindeki emperyalist savaş bloğunun kanlı saldırısına karşı ölüm kalım savaşı veriyor. Yönetimin kilit isimlerini öldüren toplu suikastın ardından, ABD, İngiltere, Fransa, İsrail, Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Ürdün özel kuvvetlerinin eşgüdümünde eğitilen, silahlendirilen, yönetilen gerici-faşist terör çeteleri, Şam'da ve Halep'te büyük bir taarruza geçtiler. Ancak, Suriye pes etmiyor.

>> 4 - 5

Temmuz ayında en az 110 işçi iş cinayetlerinde can verdi

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi 2011 Eylül ayından bu yana işçi ölümlerini tespit etmeye çalışıyor.

>> 7

> ISSN 1301-9031

fatma şenden

GSS:
Paran kadar sağlık

>> 14

salih sinan

Herkes evinden çıksın!
Bu bir kentsel dönüşüm
soygunudur

>> 11

hülya kortun

Suriye'yi anlamak çok mu zor?

>> 5

Şemdinli'de neler oluyor

Yıllardır Kürt sorununda üç maymunu oynayan iktidarlar şiddet sarmalını büyütürken; iki taraftan da çok sayıda can kaybı haberi gelmeye devam ediyor. En son Şemdinli'de yaşanan çatışmalarda çok sayıda Türk ve Kürt genci hayatını kaybetti.

Bölgeden her gün yeni çatışma haberleri geliyor. Suriye'de emperyalist politikalara taşeronluk rolü üstlenenler kendi sınırları içindeki yangına kayıtsız. Son örnek, Temmuz ayının son günlerinden beri Şemdinli kırsalında yaşanmaya devam eden çatışmalar. Basına uygulanan sansür sonucunda kamuoyu çatışmaların varlığından bile günler sonra haberdar olurken; Fırat Haber Ajansı'nın iddiasına göre AKP hükümeti can kayıpları ile ilgili sayıları küçülterek halktan gerçekleri gizliyor.

Radikal gazetesinin 5 Ağustos sayısında yer alan habere göre ise Şemdinli ve çevresinde belirli noktalara giriş çıkış yasaklanırken, pek çok farklı bölgeden bomba ve kur-

şun sesleri gelmeye devam ediyor.

Hükümet yaşananları gündemden düşürmek için ne kadar çaba sarfederse etsin, bugün Şemdinli'de yaşananlar yıllardır yaşananların sadece küçük bir parçası. Bu tablonun sorumlusu; seçilmiş binlerce BDP'liyi uyduruk davalarla cezavine tıkanlar, yüzbinlerin oyunu alarak seçilen belediye başkanlarını, milletvekillerini tutuklayanlardan başkası değil elbette.

Gelinen aşamada barış ve kardeşlik yolundaki girişimleri güçlendirmek için hamle yapmak gerekiyor. Bu noktada ilk adım olarak, BDP eş başkanı Selahattin Demirtaş'ın da dile getirdiği askerî operasyonlara son verilmesi çağrısını ciddiye almak gerekiyor.

Orduda büyük tasfiye

Yüksek Askerî Şura'nın 1-4 Ağustos 2012 toplantısı sona erdi. AKP bu kez hedefine ulaştı. Ordu yönetim kademesinde kendisine biat etmeyen bütün general ve amiralleri tasfiye etme planını geniş ölçüde tamamladı. Çeşitli suçlamalarla tutuklattığı 40 generali emekliye ayırdı. Üstelik bu general ve amirallerin 17'si, görev süreleri yasal olarak bir yıl daha uzatılabileceği hâlde, tasfiye edildi. AKP, böylece rütbelerinde bekleme süresi dolmadığı için henüz emekliye ayıramadığı 12 general ve amirali gelecek yıl emekli etmenin yolunu da açmış oldu.

Hatırlanacağı gibi, geçen yıl Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Erdal Ceylanoğlu, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Eşref Uğur Yiğit ve Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hasan Aksay'dan oluşan ordu üst komuta kurulu böyle bir plana evet dediği için istifa etmişti. Üst komuta kuruluyla birlikte istifa etmeyen Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Necdet Özel'in genelkurmay başkanlığında oluşturulan ve bir yıldır görev başında olan şimdiki üst komuta kurulu AKP'nin planına onay verdi.

General ve amiralliğe terfi etme sırası gelen tutuklu albayların ve daha alt rütbedeki tutuklu subayların da emekliye ayrıldığı dikkate alındığında, ordudaki tasfiyenin ne kadar kapsamlı olduğu ortaya çıkıyor.

AKP, ordu üst komuta kurulunun Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel dışında kalan komutanlarını da kendisinden görmediğini çeşitli şekillerde ortaya koymuştu. AKP'nin tasfiye planını bu kez uygulatabilmesi, üst yönetimin artık tam teslimiyet noktasına sürüklendiğini gösteriyor. AKP, orduyu mutlak iktidarının basit bir aleti durumuna getirme yolunda çok büyük bir adım daha atmış oldu.

AKP içte ve dışta pervasızca savaş politikası yürütüyor. ABD ve NATO planları doğrultusunda ülkeyi, Suriye'yi ve bütün bölgeyi ateşe atıyor. Böyle bir dönemde ordunun AKP'nin basit bir aleti durumuna düşürülmesi, tehlikenin ne kadar büyük olduğunu gösteriyor.

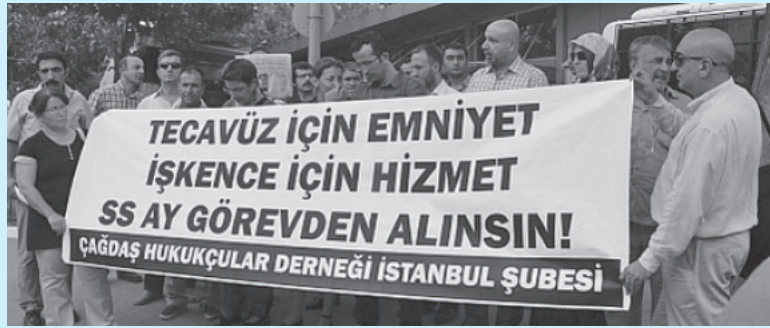
Özgürlük adına tutukluyorlar

Kamuoyunda haksız ve kitlesel tutuklamaların yol açtığı tepkiler bir süre önce hükümeti bu konu hakkında bir düzenleme yapmak zorunda bırakmıştı. 3. yargı paketine yapılan bir ekleme ile tepkilerin odağındaki özel yetkili mahkemeler kaldırıldı. Yeni sistemin en önemli unsuru olarak görülen özgürlük hâkimleri de görevlerine başladılar.

Bundan böyle özgürlük hâkimleri tutuklama, arama, el koyma, yakalama, gözaltına alma ve iletişimin tespiti gibi kararlarla; bunlara yapılacak itirazları ele alacak. Daha önce bu kararlar, özel yetkili ağır ceza mahkemelerindeki nöbetçi hâkimlerce veriliyordu. Ancak yeni atanan özgürlük hâkimleri de beklendiği gibi uygulamada herhangi bir değişiklik yaratmadı. İstanbul'da 24 Ağustos'ta göreve başlayan özgürlük hâkimleri Ağustos'un ilk haftasına kadar yaptıkları tutukluluk incelemelerinde eski sistemin tüm vahametiyle devam edeceğini gösterdiler.

Odatv tutukluları ile diğer pek çok dosyadan uzun süredir tutuklu bulunan sanıkların ve müdafilerinin yaptıkları tahliye istemleri ciddi bir gerekçe belirtilmeksizin peş peşe reddedildi. Yargı paketinin tanıtımı sırasında yeni paketin özgürlük için büyük bir adım olacağı iddiasında bulunan AKP kurmayları ise uygulama karşısında sessizliklerini koruyorlar. Bir süredir meclis kulislerinde son-

bahara yeni bir yargı paketinin hazırlanacağı konuşulurken, aynı kafa ile çıkarılacak yeni paketin ne değiştireceği ise merak konusu oldu.

Tescilli İşkenceci Görevden Alınsın

Hükümetin "işkenceye sıfır tolerans" çıkışını hepimiz hatırlıyoruz. Peki icraatta durum ne? AKP, işkenceyi sıfırlamıyor, koruyor ve ödüllendiriyor. İşkence konusunda sessiz kalıyor, işkencecileri cezadan kurtarıyor, onların sırtını sıvazlıyor, yollarına devam etmelerini sağlıyor, onları ödüllendiriyor.

Emekli orgeneral Turgut Sunalp bir zamanlar, "Copa ne gerek var, elimizde taş gibi genç askerler var" demişti. AKP'liler askeri darbelelerin nasıl korkunç olduğunu anlatırken bu cümleyi lanetlerlerdi, şimdi de lanetlerler. Ama mangalda kül bırakmayan bu tavrın ne kadar samimiyetten uzak olduğunu bir kez daha gördük: 1997 yılında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi AİHM'de Türkiye'nin mahkûmiyet almasına neden olan, T.C mahkemeleri tarafından işkenceciliği tescillenen Sedat Selim Ay Terörle Mücadeleden Sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı'na atandı.

Sedat Selim Ay'ın atanmasından bu yana tepkiler dinmek bilmiyor. Kadın örgütleri, "işkenceciyi, tecavüzcüyü tanıyoruz" şiarıyla Ay'ı teşhir edip derhal görevden alınmasını talep ediyorlar. Demokratik kitle örgütleri, hukukçular, aydınlar, akademisyenler, gazeteciler, insanlık onuruna değer veren herkes ayakta.

Bu haklı taleplere Başbakan'ın, İçişleri Bakanı'nın ve emniyetin verdiği karşılıklar ise aslında dünden bugüne hiçbir şeyin değişmediğini gösteriyor. İdris Naim Şahin AİHM'in Sedat Selim Ay'ı mahkûm

eden kararını yalanlama gayretiyle, Ay'ın işkence timi tarafından ağır işkence gören, tecavüze uğrayan ve Ay'ı AİHM'de mahkûm ettiren Asiye Zeybek Güzel'i suçladı. Zeybek'in kadın bir arkadaşıyla bir plan yapıp uyguladığını, Güzel'in önce itirafçı sonra iftiracı olduğunu pişkinlik ve pervasızlıkla söyleyiverdi. Emniyet yoğun tepkiler üzerine gecikmeli bir açıklama yaptı. Ay'ın aldığı cezaların onun "terfisinde bir sorun teşkil etmediği"ni vurguladı. Yani işkenceden mahkûm olmak devlette yükselmek için bir sorun teşkil etmiyor! Başbakan da Ay'ı korudu. Tepkilerin Ay'ın terörle mücadelenin başına getirilmesi nedeniyle ortaya çıktığını, bunu da "manidar" bulduğunu söyledi. "Onu kimseye yedirmem" dedi. İşkenceye bakış işte bu. İşkenceciyi kimseye yedirmeyiz! Bu kadar açık, bu kadar net. Düne de bugün de, devlet tecavüzcülerini, işkencecilerini koruyor. AKP işkencenin, işkencecinin dostu.

Onların tutumu açık ve net. Kadınlara, işkenceye-tecavüze karşı çıkan, insanlık onuruna inanan herkesin de tutumu aynı netlikte olmalı: Bu kararınızı asla kabul etmeyeceğiz. Tescilli işkencecileri başımıza dikmenize asla katlanmayacağız. Tescilli işkenceci Sedat Selim Ay'ı derhal görevinden alın! İşkencenin, tecavüzün, işkence ve tecavüze kol kanat gerenlerin peşini bırakmaya çağız. Kapitalist, despotik, ataerkil, cinsiyetçi, işkenceci-tecavüzcü sisteminizi ortadan kaldırırsanız dek sesimizi yükselteceğiz.

Kıdem tazminatı hakkı gasbedilemez

AKP, iktidara geldiği günden bu yana işçi haklarına saldırmayı bir gelenek hâline getirdi. Bunun son örneği işçilerin alınteri kıdem tazminatına karşı girişilen kapsamlı saldırı. Büyük bir tepkiyle karşılaşılabileceğini bilmeden “işçiler ücretsiz çalışsın” diyecek AKP, işçi haklarına karşı giriştiği saldırılarda işçilerden, sendikalardan, partilerden, demokratik kitle örgütlerinden gelen tepkiyi ölçerek adım adım ilerliyor.

İşte bu bağlamda geçtiğimiz günlerde AKP'nin ilgili bakanları ve patron çevrelerince hazırlandığı çok kolay bir şekilde anlaşılabilir bir Kıdem Tazminatı Fonu kanun taslağı basına sızdırılmak vasıtasıyla gündeme getirildi. Klasik AKP taktiği. Kamuoyuna bildir, tepki gelmezse, çok ses çıkmazsa yasayı geçir.

Peki her şey bir tarafa AKP'nin kıdem tazminatına saldırı planı emekçiler için ne getiriyor? Ya da emekçilerden neler götürüyor?

İşçi düşmanı AKP'nin kıdem tazminatını ortadan kaldırmak için hazırladığı taslakta askere giden işçi kıdem tazminatı alamayacak, evlenen

kadın işçi bir yıl içerisinde ayrılırsa kıdem tazminatı alamayacak, işçi haklı nedenle işten ayrılırsa kıdem tazminatı alamayacak, kıdem tazminatı miktarı azalacak, tazminatı ödenmeyen işçiye mahkeme yolu kapanacak, tazminatın tamamı ancak emeklilikte alınacak, devlet kıdem tazminatı için yaratılan fonu 10 yıl süreyle istediği gibi kullanacak, işveren prim ödemezse yaptırım olmayacak. İşten çıkarma kolaylaştığı için sendikalaşma azalacak.

Türkiye işçi sınıfının on yıllarca verdiği mücadelenin semereleri AKP eliyle üstelik zeytin yağı gibi üste çıkma taktikleri kullanılarak yok ediliyor. Ne demek prim ödemeyen patrona yaptırım uygulamamak? Bir taraftan mevcut kıdem tazminatı uygulamasında ödeme garantisi yok diyeceksin, diğer taraftan getirmeyi düşündüğün yeni uygulamada patronun ödemesini keyfine bırakacaksın. İki yüzlülüğün daniskası. Kıdem tazminatının ödenmemesi işçinin değil, patronun sorunudur. Eğer kıdem tazminatının işçiye zamanında ödenmesini istiyorsan işçinin kıdem tazminatını ödemeyen patronlara karşı bir yasa çıkarırsın sorun çözülür. Yeni bir yasa hazırlanma gerek yok.

AKP'nin işçi düşmanı bir parti olduğu bugüne kadar işçi haklarına yaptığı saldırılarla tescillenmiştir. İşçiler, emekçiler, sendikalar, odalar; partiler, demokratik kitle örgütleri sonbaharda Kıdem Tazminatı Fonu yasa taslağını meclis gündemine getirmeyi ve yasayı çıkarmayı planlayan AKP'nin bu saldırılarına hazırlıklı olmalı.

AKP ateşle oynuyor

“Yurtta sulh, cihanda sulh” politikasını “Türkiye’yi etkisizleştiren ve pısrıklılaştırılan statükoculuk” olarak tanımlayan Erdoğan’ın ABD, AB ve İsrail’e taşeronluk anlamına gelen militarist yayılmacılık politikası, sadece Suriye’yi değil, Türkiye’yi ve bütün bölgeyi ateşe atıyor.

AKP iktidarı, NATO’cu işbirlikçi egemenlerin geleneğine uygun olarak Suriye’ye karşı emperyalizmin üssü olarak hareket ediyor. İstila ve işgale doymayan ABD’nin Vietnam halkına karşı doğrudan savaşı sırasında Tayland’ın, Nikaragua halkına karşı vekâleten savaşı sırasında Honduras’ın, Venezüella halkına karşı vekâleten savaşı sırasında Kolombiya’nın üstlendiği yataklık ve taşeronluk rolünü üstleniyor.

AKP, Türkiye’nin sınır bölgelerini Suriye’yi çökertmeye çalışan ölüm mangalarına açtı. Antakya’da Arap Alevi halkı, ilerici, devrimci, laik bütün güçler ölüm mangalarının insafına terk ediliyor. Malatya’nın Sürgü beldesinde, İstanbul Ayazağa’da, Muğla Dalyan’da Kürtlere ve Alevilere karşı şartlandırılmış kalabalıklar linç ve katliam provaları yapıyor. Kürt savaşı şiddetleniyor. Halep yanarken Şemdinli ve Çukurca da yanıyor. Üni-formalı gençler karşılıklı olarak birbirini öldürüyor, ocaklar birbiri ardından sö-nüyor.

AKP emperyalist savaş blokuyla birlikte yağma seferine çıkıyor. Gözünü bürüyen kâr ve iktidar hırsıyla seferin sonunda emperyalistlerin ve siyonistlerin kendi ülkesini de çökerteceğini görmüyor.

Mısır’da yeni hükümet

Mısır’da Müslüman Kardeşler örgütünün temsilcisi Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi’nin atadığı ilk hükümet 2 Ağustos 2012 Perşembe günü göreve başladı.

Yüksek Askerî Konsey’in atadığı Kemal Ganzuri’nin başkanlığındaki son hükümette su kaynakları ve sulama bakanlığı görevinde bulunan Hişam Kandil, yeni hükümetin başbakanı oldu.

Eski düzen

Hüsnü Mübarek döneminde 20 yıl savunma bakanı olarak görev yapan ve 17 aydır Yüksek Askerî Konsey’in başı olan Mareşal Hüseyin Tantavi yeni hükümette de savunma bakanı olarak yer alıyor.

Bir önceki hükümetin maliye bakanı Mümtaz el Said, dışişleri bakanı Muhammed Kâmil Amr, sigorta ve toplum işleri bakanı Necve Halil, tarihi eserler Bakanı Muhammed İbrahim, bilimsel araştırmalar bakanı Nadia Zahavi, çevre Bakanı Mustafa Hüseyin Kâmil ve savunma sanayi bakanı İbrahim Ali Sabri Ganzuri yeni hükümette de yerlerini korudular.

İslamcı bakanlar

Hükümette gençlik, yüksek öğretim, enformasyon, adalet, iskân bakanlıkları Müslüman Kardeşler örgütüne verildi. Gençlik Bakanı Usame Yasin, yüksek öğretim bakanı Mustafa Mesut, enformasyon bakanı Salah Abdulmaksut, adalet bakanı Ahmed Mekki, iskân bakanı Tarık Vefik oldu. Hükümette iki küçük İslamcı partiden de birer bakan var. Nahda Partisi’nden Hatim Salah sanayi ve dış ticaret bakanı, Vasat Partisi’nden Muhammed Mahsub savcılık ve kanuni işler bakanı oldu. Selefî İslamcı Nur Partisi, kendisine sadece çevre bakanlığı teklif edildiği için hükümete katılmaktan son anda vazgeçtiğini açıkladı.

Halktan eser yok

Hükümette Hüsnü Mübarek’i yıkan devrimci halk hareketine katılmış ilerici, devrimci, sol, laik ve yurtsever çevreleri temsil eden bir tek kişi göstermelik olarak bile bulunmuyor. Oysa Mursi kurulacak hükümetin halkın bütün kesimlerini kucaklayacağını, “hem istikrarı koruyacağını, hem Mısır devrimine sahip çıkacağını” ilan etmişti.

Kırılğan uzlaşma

Hükümet, Amerika, Avrupa, İsrail ile komprador kapitalist oligarşiye ve ordu üst yönetimine güven verecek bir uzlaşmayı temsil ediyor. Enver Sedat ve Hüsnü Mübarek dönemlerinde işbirlikçilik temelinde ordu ile Müslüman Kardeşler örgütü arasında yürürlükte olan gayriresmî koalisyon, Müslüman Kardeşler lehine ciddi bir kaymayla sürüyor.

O dönemlerde eğitim, radyo ve televizyon ile yargı sistemini elinde bulunduran İslamcılar, şu anda bu alanlara ek olarak, yetkileri Yüksek Askerî Konsey tarafından epeyce kırılmış olsa da cumhurbaşkanlığını, parlamentoyu, iskân, sanayi ve ticaret alanlarını da ele geçirmiş durumda. Ancak ordu üst yönetimi, savunma sanayisi, maliye ve dışişleri alanlarını hâlâ elinde tutuyor.

Kuşkusuz egemenler arasındaki bu uzlaşma bir yandan işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesine, bir yandan da egemen oligarşinin iki kanadı arasındaki çelişmelere bağlı olarak son derecede kırılğan bir nitelik taşıyor. Mısır halkının gerçek sorunlarına, emekçi halkın sömür-rüden, işsizlikten ve yoksulluktan kurtulma meseleri ile Mısır’ın ba-

ğımsızlığına ve egemenliğine ilişkin konular gündeme geldiğinde bu uzlaşma ister istemez çatırdayacak.

Filistin-İsrail ikilemi

Örneğin 5 Ağustos günü iftar saatinde Filistin’in Gazze Şeridi ile Mısır arasındaki sınır noktasında saldırıya uğrayan 16 Mısırlı asker öldü.

Cumhurbaşkanlığı seçiminin sonucu henüz açıklanmamışken Müslüman Kardeşler, ABD’den iktidar iznini almak için ABD emperyalizmine ve İsrail siyonizmine kölece teslimiyetin ürünü olan Camp David anlaşmasına uyacağını kamu önünde ilan etmiş, Sina yarımadasında “İsrail düşmanları”nın bulunmasına müsaade etmeme taahhüdünde bulunmuştu. Öte yandan, Mısır halkından siyasi destek sağlamak için Filistin kurtuluşunun bayraktarı olarak görünmek zorunda. En azından ideolojik beraberlik içerisinde olduğu Hamas’ı (Hamas, Müslüman Kardeşler örgütünün Filistin koludur) bir şekilde desteklemesi gerekiyor.

Oysa hükümet, askerlerin ödürülmesinden sonra ilk iş olarak Gazze-Mısır sınırındaki Refah sınır kapısını kapattı.

Karşıdevrim hükümetlerinin önünde istikrar olmayacak.

Suriye pes etmiyor

Toplu suikast

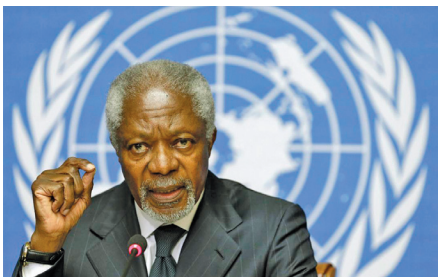
18 Temmuz 2012 Çarşamba günü başkent Şam'da Ulusal Güvenlik Binası'nda yapılan bir toplantı sırasında Suriye'nin dört üst düzey güvenlik sorumlusu katledildi. Savunma Bakanı Davud Raciha, Savunma Bakan Yardımcısı Asif Şevket, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Hasan Türkmani, Ulusal Güvenlik Örgütü Başkanı Hişam İhtiyar öldürüldü. Suriye yönetiminin din ve mezhep ayrımı gözetmeyen laik yapısını yansıtır şekilde, Davut Raciha Ortodoks Hıristiyan, Asif Şevket Alevi, Hasan Türkmani Sünni, Hişam İhtiyar Sünni kökenliydi.

Katliamın hemen ardından ABD, Suriye'ye yönelik ambargoyu daha da katılaştırdı. İngiltere Beşar Esad'ın derhâl istifa etmesini istedi; açıklamasına "Yoksa sonun Kaddafi gibi olur" tehdidini de ekledi. Fransa, Baas yönetiminin sonunun geldiğini ilan etti.

Şam ve Halep'e saldırı

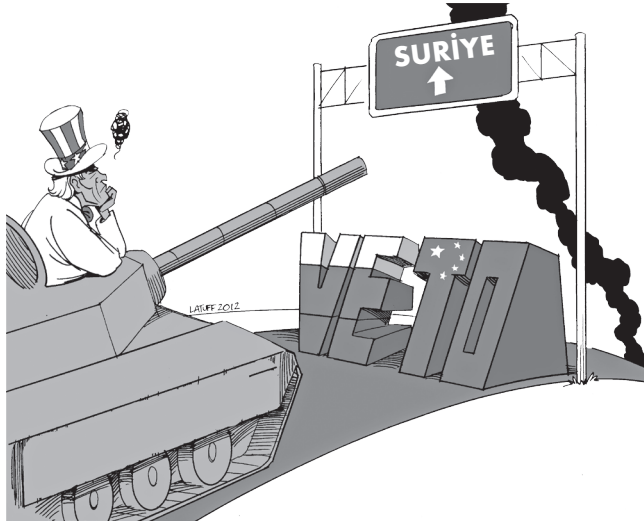

Suikastla birlikte Şam ve Halep eş zamanlı olarak terör çetelerinin saldırısına uğradı. Amaç yönetimin toparlanmasına fırsat vermeden kargaşayı arttırmak ve Suriye'yi çökmektir. Gerici-faşist çeteler ele geçirdikleri semtlerde laik, Alevi ve Hıristiyan aileleri kurşuna dizer, kamu binalarını yakıp yıkarken, bütün dünyada yatık medya "Suriye öz-gürleşiyor" diye haykırıyordu.

Kofi Annan istifa etti

Birleşmiş Milletler Örgütü ve Arap Birliği özel temsilcisi olarak Suriye konusunda barışçı politik bir çözüm bulmakla görevlendiren Kofi Annan, 2 Ağustos günü istifa etti. İstifa kararı, 31 Ağustos'ta yürürlüğe girecek. Annan, Suriye'deki tarafların ve onları destekleyen dış devletlerin tutumlarını değiştirmemesi nedeniyle "sahada durumun daha da askeri-leştiğini" ve artık görevini yapamaz duruma geldiğini söyledi.

Yangından mal kaçıran gibi

Emperyalist savaş bloku topyekün savaş mantığına uygun olarak derhâl Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne yeni bir karar tasarısı sundu. Amerika, İngiltere, Fransa ve Almanya'nın hazırladığı tasarısı, Suriye'ye daha ağır yaptırımlar uygulanmasını öngörüyor ve sömürgeci bir işgalin yolunu açıyordu. Rusya ve Çin, Güvenlik Konseyi'nin 19 Temmuz Perşembe günü yapılan oturumunda tasarısını veto etti.

Suriye'de kendi güdümlerinde yürütülen gerici-faşist isyanı görmezlikten gelen sömürgeci efendilerin tasarısı, Suriye ordusunun çetelere karşı silah kullanmasını yasaklıyor, şehirlerden ve yerleşim bölgelerinden çekilmesini öngörüyordu.

15 üyeli Güvenlik Konseyi'nde emperyalist blokun karar tasarısı lehinde 11 oy çıktı. Portekiz, Kolombiya, Fas, Togo, Guatemala, Azerbaycan ve Hindistan, tasarısını hazırlayan dört emperyalist ülkeyle birlikte oy kullandı. Güney Afrika ile Pakistan ise çekimser kaldı.

Soğukkanlı mücadele

Suriye yönetimi emperyalizmin topyekün saldırısı karşısında soğukkanlılığını korudu. Silahlı Kuvvetler, çeteleri temizlemek, sivil halkı korumak için harekete geçti. Şam'ın çetelerden geniş ölçüde temizlendiği, Halep'te ise çatışmaların sürdüğü bildiriliyor. Halep Türkiye sınırına 50 km mesafede. Türkiye'nin sınır bölgesinde fiilen oluşturduğu tampon bölgeden yararlanan, tanksavarlar ve uçaksavarlarla donatılan istilacı çetelere karşı mücadele kolay olmayacak.

Kürt özyönetimi

Emperyalizmin ağır saldırısı altında bulunan Suriye yönetimi, gerici-faşist isyana karşı sürdürdüğü ölüm-kalım mücadelesine yoğunlaşabilmek amacıyla stratejik bir tercih yaptı. Kürt halkına karşı ayrımcılık politikasını reform süreci içinde zaten adım adım değiştiren yönetim, Suriye halklarını eşitlik temelinde bir-

leştirebilecek bir karar aldı. Kürt nüfusun yoğun olarak yaşadığı bölgenin yönetimini Kürt halkına bıraktı.

19 Temmuz Perşembe günü başta Kobani olmak üzere çeşitli Kürt şehir, kasaba ve köylerinde, Kürt Yüksek Heyeti yönetime el koydu. Kürt halkının kendi yaşadığı bölgede özyönetim ilan etmesi, Suriye savaşında yeni bir aşamaya işaret ediyor. Şam'daki toplu suikastın ve Şam ile Halep'e yönelik istilacı taarruzun ertesi gününe, Güvenlik Konseyi toplantısının yapıldığı güne denk gelen

bu gelişme, emperyalizme ve uşaklarına verilen ciddi bir yanıt anlamına gelebilir.

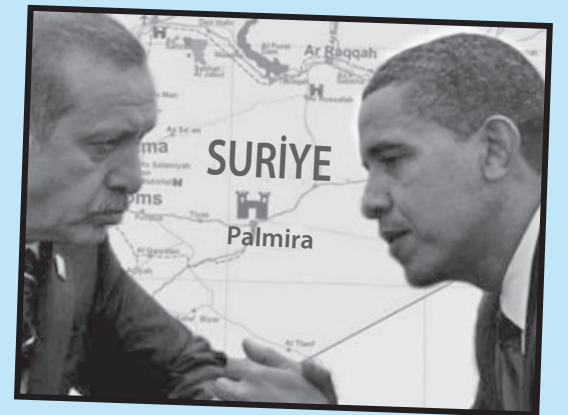
Kürt Yüksek Heyeti, amacını Suriye'nin toprak bütünlüğü içerisinde Kürt halkının kendi kendini yönetebileceği özerk bir bölge kurmak olarak açıkladı. Kürt Yüksek Heyeti, PKK'ye yakın PYD (Demokratik Birlik Partisi) ve Barzani'nin KDP'sine (Kürdistan Demokratik Partisi) yakın Kürt Ulusal Konseyi'nin eşit sayıda temsilcisinden oluşuyor.

AKP politikasının iflası

ABD'nin yönetimindeki emperyalist savaş blokuna alet olan, Suriye'ye saldıran gerici-faşist güçlere komuta merkezi ve merkez üssü sağlayan AKP iktidarı, ilk şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra Suriye'deki Kürtler'in özerklik girişimine karşı tehditler savurdu. Barzani'nin KDP'sine bir itirazları olmadığını, ancak özellikle "terörist" olarak tanımladığı PYD'nin etkisini kırmak için bölgeye askerî mü-

dahalede bulunma hakkı olduğunu iddia etti.

Suriye yönetimini yıkmak için baş rolü üstlenirse Amerika'dan tam politik destek, Suudi Arabistan ve Katar'dan bol mali kaynak olarak kolayca yayılmacılık yapabileceğini sanan AKP'nin hesabı tutmadı. Suriye'yi Osmanlı döneminde olduğu gibi köleleştirebileceği hayaliyle sefere çıkan AKP, içeride

savaş açtığı Kürt ulusal hareketinin bu kez sınırları dibinde yeni mevzi kazanmasıyla yüz yüze kaldı.

Genel Kurul'da oylama

19 Temmuz'da Güvenlik Konseyi'nden istedikleri kararı çıkartmayan emperyalist devletler, 3 Ağustos Cuma günü Suriye'yi karalamak, Rusya ve Çin'i köşeye sıkıştırmak için Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'ndan "Suriye'deki Durum" üzerine bir karar çıkarttılar. Hukuksal bağlayıcılığı olmayan karar, dünya kamuoyunu Suriye'ye karşı şartlandırmayı amaçlıyor. Suudi Arabistan'ın hazırladığı, ABD ve Avrupa ülkelerinin desteklediği, olguları ters gösteren, yalan ve iftiharlarla dolu bu karar 133 oyla kabul edildi. 12 ülke karara karşı oy kullanırken, 31 ülke çekimser kaldı. 17 ülke ise oylamaya katılmadı.

Emperyalist savaş blokunun, dünya dolar milyarderleri şebekesinin yaygınlığını ve etkisini gösteren karara karşı oy kullanan 12 ülke, Belarus, Bolivya, Çin, İran, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Küba, Myanmar, Nikaragua, Rusya, Suriye, Venezüella ve Zimbabve.

Oylamada çekimser kalan ülkeler, Angola, Antigua ve Barbuda, Burundi, Cezayir, Ekvador, Eritre, Ermenistan, Fiji, Gana, Güyana, Hindistan, Kazakistan, Kırgızistan, Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti, Lesotho, Lübnan, Madagaskar, Mali, Namibya, Nepal, Pakistan, Saint Lucia, Saint Vincent ve Grenadinler, Samoa, Sierra Leone, Solomon Adaları, Sri Lanka, Surinam, Uganda, Tanzanya ve Vietnam.

Oylamaya katılmayan ülkeler Dominik, Ekvator Ginesi, Etiyopya, Filipinler, Gambiya, Güney Sudan, Kamboçya, Kiribati, Kongo, Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Malavi, Svaziland, Özbekistan Tacikistan, Türkmenistan, Tuvalu ve Yemen.

Sömürgecilerin kararına karşı çıkma cesaretini gösteren ve çekimser kalan ülkeler, dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu temsil ediyor. Bu da, emperyalist savaş blokunun aslında ne kadar güçsüz olduğunu gösteriyor.

Başbakan Riyad Hicab kaçtı

Suriye daha iki ay önce, 6 Haziran 2012'de başbakanlığa getirilen Riyad Hicab'ın görevinden alındığını ve yerine yardımcısı Ömer İbrahim Galavancı'nın getirildiğini açıkladı.

Suriye'ye karşı psikolojik savaş yürüten dünya yatık medyası, Riyad Hicab'ın ülkeden kaçtığını ve Ürdün'e sığındığını duyurdu. Ürdün hükümeti, Riyad'ın Ürdün'de olmadığını açıkladı. Bu kez, Riyad'ın Katar'da olduğu iddia edildi.

ABD yönetimi, Riyad'ın kaçışını "Beşar Esad yönetiminin çöküşü" olarak tanımladı. Fransa, Esad yönetiminin "sonunun görüldüğünü" ilan etti.

Suriye Bakanlar Kurulu 7 Ağustos'ta yeni başbakanın başkanlığında ilk toplantısını yaptı. Enformasyon Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Omran el-Zoubi toplantıdan sonra yaptığı açıklamada, "Suriye'nin kurumsal bir ülke olduğunu ve kaçanların yerine geçecek büyük bir beşeri kadroya sahip olduklarını" belirtti. Zoubi, Suriye

halkında ülkeyi koruyacak siyasi bilinç düzeyinin ve ulusal iradenin bulunduğunu vurguladı.

Yıkıma ve işgal etmeye çalıştığı ülkelerin yönetimlerini bölmek, askerî ve sivil yetkilileri çeşitli vaat, rüşvet, şantaj ve tehdit yöntemleriyle devşirmek ABD'nin temel yöntemlerinden birini oluşturuyor. Üst düzey yetkilileri satın almak Irak ve Libya'nın çökertilmesinde önemli bir rol oynamıştı.

Suriye'de bugüne kadar en üst rütbelisi Tuğgeneral Menaf Tlas olmak üzere çeşitli rütbelilerden subayın ve kimi diplomatların emperyalizmin safına geçtiği biliniyor. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Suriye ordu ve iş çevrelerine sık sık ihanet çağrısında bulunuyor. Örneğin 26 Şubat 2012'de verdiği ve 12 Temmuz'da tekrarladığı klişe demec şöyle: "Suriye ordu ve iş çevrelerine sesleniyorum. Esad yönetimini desteklemeye devam ederseniz bir geleceğiniz olmaz. Ekonominiz harap oldu. Çöken bir rejime sarılacağınıza muhalefete geçin."

Suriye'yi anlamak

çok mu zor?

Suriye, bağımsızlığını ve egemenliğini korumaya çalışan ilerici bir ülkedir. Sömürgecilğe, komprador burjuvaziye ve büyük toprak ağalarına karşı antiemperyalist ve antifodal mücadelenin işçilere, köylülere, kadınlara, farklı din ve mezhep gruplarına sağladığı kazanımlar (bankaların, büyük sanayi ve ticaret şirketlerinin kamulaştırılması; köklü toprak reformu; parasız eğitim ve sağlık; kadın hakları; laiklik; cumhuriyet) hâlâ varlığını sürdürüyor.

Suriye, ABD'ye, NATO'ya, İsrail'e teslim olmadı. Filistin ve Lübnan halklarının siyonizme karşı mücadelesini destekledi. Suudi Arabistan gibi bağnaz dinciliği kabul etmedi.

Karşıdevrimci ayaklanmalar

Gerici-faşist Müslüman Kardeşler örgütü, emperyalizmin işbirlikçisi komprador burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin vurucu gücüdür. Ülkede gerçekleştirilen ilerici reformlara karşı çeşitli ayaklanmalar düzenlemiştir. ABD'nin, NATO'nun, eski sömürgeci efendi Fransa'nın, İsrail'in, Suudi Arabistan'ın ve Türkiye'nin çok yönlü desteğiyle örgütün özellikle Hama, Humus, Halep, İdlib şehirleri ve çevresinde yürüttüğü 1964-1965, 1973, 1976, 1979, 1980, 1982 ayaklanmaları sosyalist Sovyetler Birliği'nin de yardımıyla yenilgiye uğratılmıştı.

Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist sistemin dağılmasından sonra temel müttefiklerini kaybeden Suriye yönetimi, emperyalizme tavizler verip kapitalizme uyum sağlama yolunda çeşitli adımlar attı (yabancı sermayeye izin, burjuvaziye sağlanan teşvikler, özelleştirmeler, menkul kıymetler borsasının açılması gibi). Yine de, esas olarak antiemperyalist ve antisyonist yönelimini sürdürdü; Filistin, Lübnan ve Irak halklarını desteklemeye devam etti; İran, Rusya ve Çin'le yakın ilişkilerini koparmadı. AKP'nin bütün ayartma çabalarına rağmen emperyalizmin ve siyonizmin kuklası olmayı reddetti.

Psikolojik savaş

Bütün dünyayı yeniden fethetme seferine çıkan emperyalist savaş bloku, Suriye'de son karşıdevrimci ayaklanmayı bir buçuk yıl önce başlattı. Ülkeyi yakıp yıkan, girdikleri her yerde laikleri, Alevileri, Hıristiyanları katleden terör çeteleri, NATO'nun kapitalist yatık medya eliyle yürüttüğü psikolojik savaşa göre, "zulme uğramış Sünni çoğunluğun temsilcisi olan özgürlük savaşçıları"dır.

Buna karşılık, emperyalizmin ve siyonizmin kuklası olmayı kabul etmediği, komprador kapitalizmine kucak açmadığı, emekçilerin sosyal kazanımlarını toptan ortadan kaldırmadığı, kadın haklarına ve laikliğe elveda demediği için ABD, AB, NATO, İsrail, Suudi Arabistan, Katar ve AKP'nin hışmına uğrayan ilerici Suriye yönetimi, "Alevi azınlığa dayalı azınlık diktatörlüğü" olarak gösteriliyor.

Emperyalizmin psikolojik savaşı kimi ilerici ve sosyalist çevrelerin kafasını bile karıştırıyor. Emperyalizm ile Suriye arasında çözüm ona "tarafsız" kalan, emperyalizmin saldırısına karşı Suriye halklarını destekleme görevini savsaklayanlar var.

Suriye biziz

Suriye'de olanları anlamak çok mu zor? Suriye'de bugün emperyalizmin ve siyonizmin güdümünde isyan edenler, 22 Ocak 1921'de Mustafa Suphi ve yoldaşlarını Erzurum'a sokmamak için sokaklara dökülen gerici Muhafaza-i Mukaddesat Cemiyeti mensuplarıdır. Solcu Tan matbaasını yıkmak, ilerici kitabevlerini yakmak için 4 Aralık 1945'te İstanbul'da Cağaloğlu ve Beyoğlu'nu basanlardır. 6-7 Eylül 1955'te İstanbul'un Rum halkını "temizlemek" için taşlara, sopalara, kazmalara sarılanlardır. 16 Şubat 1969'da İstanbul'da "Emperyalizme ve Sömürüye Karşı İşçi Yürüyüşü" yapan devrimcileri, Dolmabahçe'ye demirleyen Amerikan 6. Filosu'nun gölgesinde katledenlerdir. 7-8 Temmuz 1969'da Kayseri'de Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) Genel Kurulu'nun yapıldığı Aledar sinemasını basan ve yakanlardır. 19-26 Aralık 1978'de Maraş'ta devrimcileri ve Alevileri katledenlerdir. 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta Alevileri, laik ve solcu aydınları yakanlardır.

Aslında her şey çok açık: Gerici-faşist terör çeteleri Suriye'de bizleri katlediyor.

Niyet başka olunca

İş sağlığı ve güvenliği yasası çıktı ancak iş kazalarında yaralanma ve ölümler son sürat devam ediyor. Hükümetin iş kazalarını ve işçi ölümlerini durdurmak gibi bir niyeti olmadığından her şey aynı tas aynı hamam. Değişen hiçbir şey yok. İstersen en düzgün yasayı çıkar, gerçekten niyetin olmadığına ve uygulanmadığına ne işe yarar ki. İş sağlığı ve güvenliği yasası da bu yasalardan biri olmaya aday. Yasa çıkarken ve çıktıktan sonra hükümetin iş sağlığı ve güvenliği konularındaki tutumundan hükümetin yasayı ne kadar etkin uygulayacağını da anlayabiliriz.

Hükümet bu yasayı çıkarırken bir taraftan da havacılık sektöründe çalışan işçilerin grev yapmasını yasakladı. Bu yasağı uygularken havacılık sektöründe çalışan işçilere karşı tutumu hükümetin iş sağlığı ve güvenliğine verdiği önemi açığa çıkardı. Bu adeta takke düştü kel göründü minvalinde oldu. Hava-İş sendikasının da yaptığı açıklamalarda belirttiği gibi havacılık işkolunda yapılan toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanmasının asıl nedeni ücret pazarlığı değil, iş sağlığı ve güvenliğini ilgilendiren çalışma koşullarıydı.

Bakin bu konuda hakkını aradığı için işten atılan kaptan pilot Salih Bayrak ne diyor:

"Zaten bütün toplu sözleşme süreci boyunca (geçen aylarda Hava-İş ile THY A.Ş. arasında yürütülen) maaş konusu bizler için en son pazarlık konusudur. Biz uçucuların, özellikle de pilotların öncelikli meselesi çalışma koşullarıdır... Şimdi THY zaten verimli kullanmadığımız ay içindeki 8 boş günümüzü 7'ye indirmeyi planlıyor. Üstelik boş günün ertesinde sabahın 3'üne, 4'üne uçuş koyuyor..."

Şimdi sormak gerekir. Eline her fırsat geçtiğinde işçi haklarına, sendikal haklara saldıran AKP bir taraftan gözleri boyamak için İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'nı çıkarırken bir taraftan da THY uçuş ekiplerinin çalışma saatlerini uzatarak mı iş sağlığı ve güvenliğini sağlayacak?

THY'de çalışan Gökhan Eryılmaz'ın durumu ise yasa çıkarılmak üzereyken AKP'nin iş güvenliği ve sağlığına verdiği önemi açıkça ortaya koyuyor. THY'de çalışan Eryılmaz 1 Haziran 2012'de Seul'e gidiyor. 4 Haziran'da iş akdinin feshedildiği bildirilen Eryılmaz pilot arkadaşlarının da çabalarıyla Seul'de dönen uçağa pas (yani yolcu) olarak biniyor. Eryılmaz AKP icazetli THY yönetiminin kedisini sadece yurtdışında işten atarak yüzüstü bırakmadığını, aynı zamanda kendisinin uçakta bakmakla sorumlu olduğu uçağın 4. kapısının görevlisinin olmadan Türkiye'ye döndüğünü ve THY yönetiminin yolcuların uçuş güvenliğini- ve tabii çalışanların iş güvenliğinin bir önemi yok- tehlikeye attığını söylüyor. AKP yandaşı THY yönetimi iş sağlığı ve güvenliğini ihlal ederken AKP hükümeti güya işçileri korumak için! İş Sağlığı ve Güvenliği yasası çıkarıyor. Gel de inan.

Rıza Köse

ÇOMÜ işçisi mahkeme sürecini kazandı

Çanakkale İş Mahkemesi, Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi ÇOMÜ'de taşeron şirket bünyesinde çalışan işçilerin taşeron ilişkisinin muvazaalı (hileli) olduğuna hükmetti. Böylece taşeron işçileri asıl işveren olan ÇOMÜ'nin işçisi hâline geldi. Bu karar Türkiye'deki yüz binlerce taşeron işçisi için de emsal teşkil ediyor.

ÇOMÜ'de taşeron şirket bünyesinde çalışan işçiler Sosyal-İş sendikasına üye olduktan sonra, sendika taşeron işçilerin muvazaalı (hileli) bir şekilde taşeron bünyesinde çalıştıklarını tespit etmiş ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına başvuruda bulunmuştu. Bakanlığın görevlendirdiği müfettişlerin, ÇOMÜ'deki taşeron ilişkisinin muvazaalı olduğuna dair hazırladığı rapora ÇOMÜ Rektörlüğü tarafından itiraz edilmişti. Çanakkale İş Mahkemesi'nde süren dava sona erdi. Mahkeme ÇOMÜ Rektörlüğü'nün yaptığı itirazı redderek, müfettiş raporunu onadı. Böylece taşeron işçileri asıl işveren olan ÇOMÜ'nün işçisi hâline geldi.

DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu yaptığı açıklamada, "ÇOMÜ'de örgütlenme çalışmalarına başladığımız ilk günden bu yana, taşeron ilişkisinin ortadan kalkması ve işçilerin, asıl işveren olan Üniversite'nin işçisi olarak çalışması için mücadele ediyorduk. Bugün itibarıyla, bu mücadelemizde hukuken zafere ulaştık. Mahkeme kararı gereği, ÇOMÜ'de taşeron şirkette çalışan işçiler, başlangıçtan itibaren, yani Üniversite'de işe ilk girdikleri tarihten itibaren, asıl işverenin yani ÇOMÜ'nün işçisi hâline gelmiştir" denildi.

Davanın sendikanın ve üyelerin lehine sonuçlandığını duyuran Sosyal-İş Sendikası yaptığı açıklamada, "Alt İşverenlik Yönetmeliği'nin 13. maddesi gereği, itiraz üzerine iş mahkemesi tarafından verilen karar kesin olduğu için, iş müfettişlerinin "muvazaa" raporu kesinleşmiş oldu" dedi.

Sendika yönetimi, Alt İşverenlik Yönetmeliği'nin 13. maddesi gereği, mahkeme kararının doğurduğu hukuki sonuçları şu şekilde sıraladı:

- 1) Taşeron şirketin, tescili, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğü tarafından iptal edilir. Dolayısıyla taşeronun Üniversitesi ile ilişkisi kesilir.
- 2) Taşeron şirketin işçileri, başlangıçtan itibaren asıl işverenin işçisi sayılır.
- 3) Taşeron şirkete ve asıl işverene idari para cezası uygulanır.

Sosyal-İş Sendikası, gerekçeli kararın tebliğ edilmesinin ardından, mahkeme kararının uygulanması, işçilerin Üniversite bünyesine geçirilmesi ve toplu sözleşmeden doğan haklarının ödenmesi hususlarını görüşmek üzere ÇOMÜ Rektörlüğü'nden bir kez daha randevu isteneceğini söyledi. Bizzat ÇOMÜ Rektörü ve ÇOMÜ yetkililerinin defalarca kamuoyuna "Mahkeme kararına saygılı olacağız, gereğini yapacağız" diye açıklamalar yaptığının altını çizen sendika yönetimi, "dolayısıyla sendikamız, ÇOMÜ Rektörlüğü'nden mahkeme kararının gereğini yapmasını talep edecektir. Sendikamız, gerek mahkeme kararının uygulanarak soruna çözüm bulunması, gerekse işten çıkarılan işçilerin işe geri alınması için her türlü diyaloga açıktır ve sorunu öncelikle görüşme yoluyla çözmeye hazırdır" dedi.

Billur Tuz işçisi 1 Ocak'tan itibaren direnişte

Tek Gıda İş sendikasının daha önce 13 dönem toplu sözleşme imzaladığı Billur Tuz'un yeni patronu sendikadan kurtulmak için işçileri işten atmaya kalktı. İşçiler 1 Ocak 2012'den bu yana direnişler.

28 yıldır Billur Tuz'da örgütlü bulunan Tek Gıda İş sendikası 3 yıl önce el değiştiren firmanın yeni patronlarının saldırısı altında. İşyerinde sendikanın yetkisini düşürmeye çalışan patron muvazaalı (hileli) taşeronlaşmaya giderek sendikal örgütlenmeyi dağıtmaya çalışıyor. İşçileri hileli bir şekilde taşeronda gösteren patron sendikayı muhatap almaktan kaçınıyor.

Hile yetmez, bir de zor kullanmak lazım!

Konu yargıya taşınmasına rağmen boş durmayan patron 1 Ocak'ta 54 işçiyi işten atarak yeni bir saldırı daha başlattı. İşçiler de bu saldırıya karşı, işyeri önünde direnişe geçerek cevap verdi. Direnişte yedi ayını dolduran Billur Tuz işçisi inancından ve gücünden hiçbir şey kaybetmiyor. Kendileri gibi direnişteki işçiler, işçi sınıfının dostu parti, örgüt ve kurumlar ve birçok dost sendikanın direniş boyunca devam eden ziyaretleri de onlara ayrı bir güç taşıyor. Mesela Petrol İş Aliğa Şubesi de işçilere destek olmak için onların yanında bir direniş çadırı kurmuş.

Direniş ruhunu kaybetmeyen işçilerin karşısında patronun çok fazla şansı yok gibi görünüyor.

Temmuz ayında en az 110 işçi

iş cinayetlerinde can verdi

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi 2011 Eylül ayından bu yana işçi ölümlerini tespit etmeye çalışıyor. Meclis, işçi ölümlerini yazılı ve görsel basını takip ederek, işçi örgütlerinden gelen haberlerden derleyerek tespit etmeye çalışıyor. Meclisin Temmuz ayı raporuna göre 110 işçi, iş cinayetlerinde can verdi. Kadın erkek, genç yaşlı demeden tüm çalışanları tehdit eden iş cinayetlerinin artarak devam ettiği raporda vurgulandı.

Meclis, iş kazaları adı altında yapılan cinayetleri nasıl belirlediklerine dair açıklama da yaptı. Meclis, tespit çalışmalarında öncelikle iş kazalarının önlenebilir olduğundan yola çıkarak raporlarında iş kazalarını iş cinayetleri olarak tanımladıklarını, iş cinayetlerinde işçilerin sigortalı olup olmadıklarına bakmaksızın iş yerlerinde ya da dışında, iş ile ilgili tüm süreçleri dikkate alarak ölümleri kayıt altına aldıklarını açıkladı.

İş cinayetleri her sene artıyor

Meclis raporunda, SGK verilerine göre 2010 yılında 1444, 2011 yılında ise 1563 işçi ölümünün gerçekleştiği açıklamasının yapıldığını, ancak kendilerinin kısıtlı imkânlarla ulaştığı rakamın bu sayının çok üzerinde olduğu ifade edildi.

Ülkemizde yaşanan işçi ölümlerinin en çok güvencesiz çalışmanın yaygın olduğu inşaat ve enerji sektörü ile mevsimlik tarımda yaşandığı tespit edildi. Temmuz ayında 46 inşaat işçisi düşerek ya da yollarda iş cinayetlerine kurban gitti. Türkiye'nin bir gerçeği olan mevsimlik tarım göçünde Kürt bölgelerinden Karadeniz, Akdeniz ve Ege bölgesindeki tarım alanlarına çalışmaya giden işçilerden 18'i yaşamını yitirdi. Raporla göre ölümlerin yoğun olarak yaşandığı bir diğer sektör de enerji oldu.

Son dönemde HES ile gündemimize gelen enerji sektöründe yoğun taşeronlaştırma ve güvencesiz çalışmanın yaşandığı bilinmekte. Sektörde Temmuz ayında 9 enerji işçisi yaşamını yitirdi. Nedenleri elektrik çarpması, yüksekten düşme ve Gerzan işçileri gibi yollarda kaza geçirmek.

Ülkenin her yanında iş cinayeti yaşandı

Rapora göre Türkiye'nin tüm bölgelerinde iş cinayeti tespit edildi. En fazla iş cinayeti Ağrı, Antalya ve Kırıkkale'de yaşandı. Meclis kayıtlarına göre Temmuz ayında Ağrı'da 14 ölüm; Antalya'da 8 ölüm; Kırıkkale'de 6 ölüm; Ankara ve İzmir'de 5'er ölüm; Batman, Konya ve Manisa'da 4'er ölüm; Bursa, İstanbul, Kocaeli ve Malatya'da 3'er ölüm; Aydın, Çanakkale, Diyarbakır, Edirne, Erzurum, Muğla, Sakarya, Şanlıurfa, Uşak ve Zonguldak'ta 2'ser ölüm; Afyon, Amasya, Artvin, Balıkesir, Bitlis, Denizli, Giresun, Hatay, Karabük, Karaman, Kars, Kayseri, Kırklareli, Kilis, Kütahya, Muş, Niğde, Ordu, Osmaniye, Rize,

Siirt, Sinop, Sivas, Şırnak, Tekirdağ, Tokat, Van ve Yozgat'ta 1'er ölüm yaşandı.

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası bir şey değiştirmedii, iş cinayetleri devam etti

Yeni çıkarılan İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası da iş cinayetlerini engellemedi. Meclis, işçi ölümlerinin artmasının güvencesizliğin de artmasıyla paralel olduğunu, taşeronlaştırma, esnek çalışma gibi uygulamalarla işçilerin fazla çalışma saatleri ve sağlıksız koşullara maruz kaldığını, bu koşulların iş cinayetlerinin temel sebeplerinden olduğunu vurguladı. Hükümetin işçi ölümleri konusunda iki yüzlü bir tavır sergilediği, iş cinayetleri konusunda işçilerin lehine bir şey yapmaktan uzak oldukları da raporda yer aldı.

Meclis rapor sonunda "Temmuz ayında mevsimlik işçilerin toplu olarak yaşamını yitirdiği bu cinayetlerin son bulacağı bir ülke için sağlıklı ve güvenli çalışma mücadelemizi yükseltmeye..." diyerek iş cinayetlerine karşı mücadeleye vurgu yaptı.

Elektriği kesilen köylüler yolu kapattı

Niğdeye bağlı 8 köyün, borçlarını ödemedikleri gerekçesiyle, MEDAŞ tarafından elektrikleri kesildi.

Alaylı, Çarıklı, Edikli, Höyük, Karaltı, Konaklı ve Orhanlı köylüleri borçları nedeniyle kesilen elektriklerini tekrar açtırabilmek amacıyla mülki amirlerle görüştüler. Görüşmelerinden sonuç almayan köylüler seslerini duyurabilmek amacıyla valilik önünde oturma eylemi de düzenlediler ancak yine sonuç alamadılar. Sulama yapabilmek için elektriğe ihtiyacı olan köylüleri hiçbir devlet yetkilisi dikkate almadı.

Taleplerini duyuramayan yaklaşık 500 köylü Niğde-Kayseri karayolunu lastik yakarak trafiğe kapattı. Elektriklerinin kesilmesini protesto eden köylülerin eylemi üzerine jandarma ve polis, köylülere biber gazları ve coplarla saldırdı. Kendilerini savunmak amacıyla köylüler de taşlarla karşılık verdi. Yaklaşık 6 saat süren eylemin ardından 15 köylü gözaltına alınarak emniyet müdürlüğüne götürüldü.

Elektrik olmadan sulama yapamayacaklarını ifade eden köylüler bu durumun devam etmesi hâlinde ürünlerinin tarlada çürüyeceğini, bunun da kendileri için felaket olacağını belirttiler. Köylüler, devletin seslerini duymaması durumunda eylemlerine devam edeceklerini duyurdular.

Havada toplu sözleşmeyi YHK bitirdi

AKP hükümeti tarafından faşist bir anlayışla grev yasağı getirilen havacılık iş kolunda yasak baskısı altında ilk toplu iş sözleşmesi (TİS) Yüksek Hakem Kurulu (YHK) marifetiyle imzalandı.

AKP ve THY yönetiminin koordinasyonu ile havacılık sektöründeki örgütlenmeyi dağıtmaya dönük saldırılar 12 Eylül faşizminin bile yapamadığı havacılık iş kolunda grevin yasaklanmasıyla yeni bir aşamaya girmişti. Bu gelişmelere tepki gösteren ve yasaların kendilerine tanıdığı işe çıkmama hakkını kullanan işçilerin ve sendikaları Hava İş'in direnişini kırmak için 305 işçi iş kanununa aykırı yöntemlerle işten atılmıştı. Fakat bu adım da işten atılan işçilerin Atatürk Hava Alanı'nda direnişe geçmeleriyle yanıtladı. Doğrudan havacılık iş kolundaki örgütlenmeyi dağıtmayı yani Hava İş'i hedef alan gelişmeler karşısında işçiler ve sendikaları iki buçuk aydır direniyor.

Bu koşullar altında THY AO ile Hava İş arasındaki TİS YHK'ye taşındı. Görüşmelere işçileri temsilen Türk-İş temsilcisi katıldı. YHK'de görüşmeler başlamadan önce Hava-İş yönetimini üst kuruluşları olan Türk-

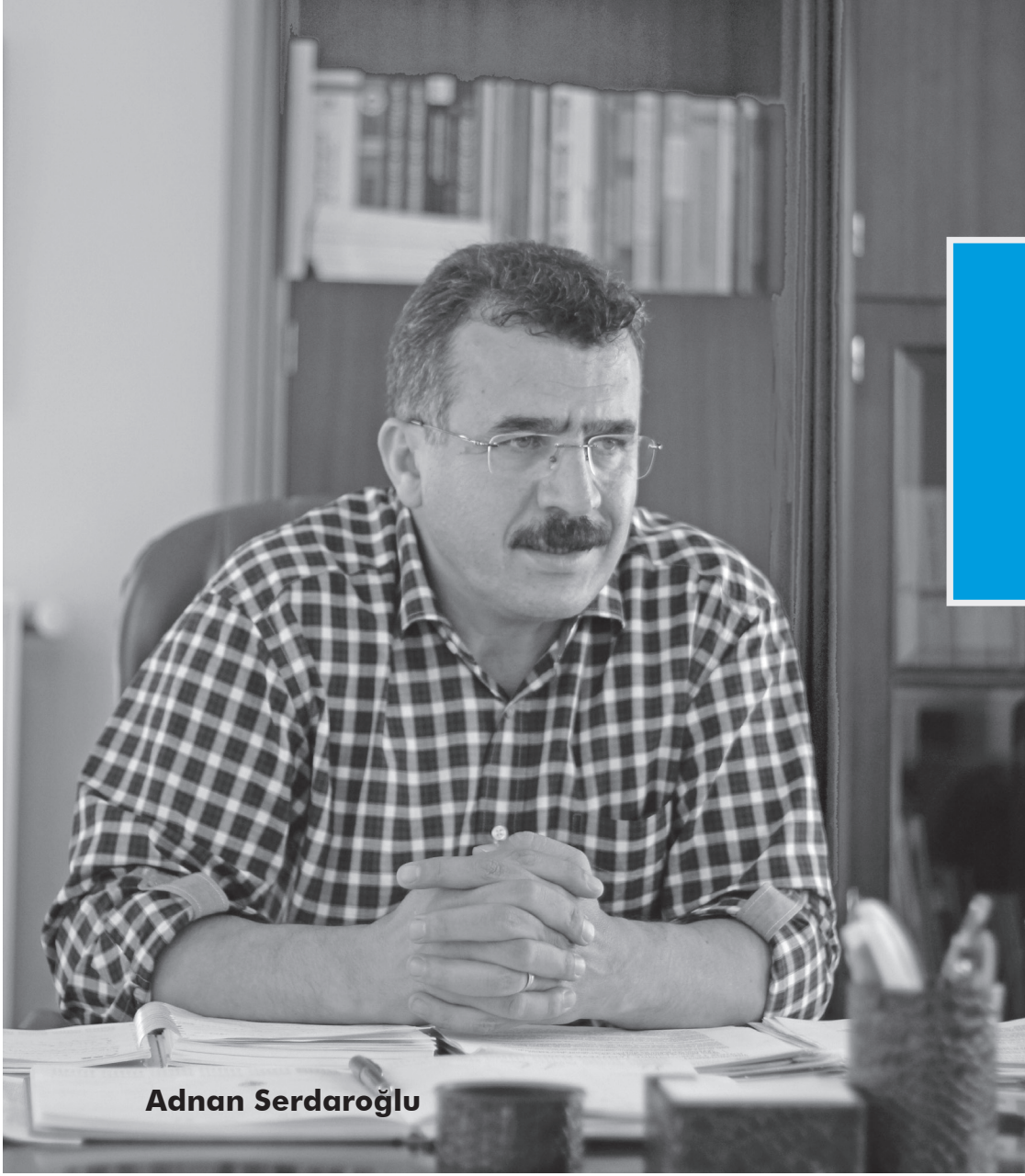
İş yönetimine taleplerini ve anlaşma sağlanamayan noktaları ilettiler.

Hava İş sendikasının internet sitesinde yaptığı açıklamaya göre 23. Dönem TİS'le ilgili olarak kendilerine sözlü olarak verilen bilgiye göre 22. Dönem TİS'te kazanılan hakların hiçbiri geriye götürülmedi. Ayrıca işverenin TİS dönemlerinin üç yıla çıkarılması talebi de reddedilmiş. Ayrıca ücret zamları işverenin 1. yıl yüzde 3, 2. yıl yüzde 3, sendikaların ortalama 1. yıl için istediği olan yüzde 17 ücret tekliflerine karşı ücret zammı olarak 1 yıl için; 1. altı ay yüzde 5, 2. altı ay yüzde 5 oranında 2 yıl; 3. altı ay yüzde 4, 4. altı ay için yüzde 3 oranında zam yapılmış.

Hava İş sitesinden yapılan açıklama "5 ay sonra yeni bir toplu iş sözleşme süreci başlayacak ancak işverenin haklarımıza karşı saldırıları örgütlü davranmaz isek devam edecek, bu nedenle örgütlü mücadelemizi, birlik ve bütünlüğümüzü geliştirmeliyiz" ifadeleriyle son buldu.

“Zalimin zulmüne direneceğiz”

Adnan Serdaroğlu

DİSK Genel Sekreteri ve Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ile kıdem tazminatı ve kıdem tazminatı hakkına yönelik saldırılar konusuna dair yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

“12 Eylül’den sonraki süreçte de Özal, daha sonraki üçlü koalisyon, Çiller ve en son işte Tayyip Erdoğan hükümetleri kıdem tazminatını ara ara gündeme getirdiler. İşverenlerin yoğun baskısı sonucunda bu ortam yaratıldı.”

Yeni Dünya: Öncelikle merhabalar.

Adnan Serdaroğlu: Merhaba, hoş geldiniz.

Yeni Dünya: Son dönemde patronlar ve hükümet tarafından işçi sınıfının ve toplumun gündemine giren kıdem tazminatı hakkına yönelik saldırılar konusunda ne düşünüyorsunuz?

Adnan Serdaroğlu: Kendimizi bildik bileli bu kıdem tazminatı konusu her zaman gündeme gelen bir mesele. Yani yeni tartışılan bir mesele değil, çeşitli hükümetler zamanında da gündeme geldi.

Çalışma hayatının büyük bir bölümünü ilgilendiren bir konu. O açıdan da kıdem tazminatının işverenler ve hükümetler açısından, işçiler açısından ne anlama geldiği ve buna karşı neler yapılması gerektiği konusunda da önemli tecrübeler edindik. O yüzden de olabildiğince, kıdem tazminatı konusunda toplumu bilinçlendirmeye, kıdem tazminatı konusunda bilinç bulanıklığı yaratmak isteyenlere karşı toplumu mücadele etmeye çağırıyoruz.

Yeni Dünya: Kıdem tazminatı işçi sınıfının mücadele ile kazan-

dığı ve bir anlamda da iş güvencesi sağlayan ve işçinin birikmiş ücretinden oluşan haklardan bir tanesi. Kıdem tazminatı konusunda bugün gelinen noktada DİSK ne düşünüyor?

Adnan Serdaroğlu: Şimdi kıdem tazminatını tarihsel açıdan ele almakta fayda var. Biliyorsunuz ki, kıdem tazminatı, kökleri 75 yıl öncesine dayanan ve o günden beri de süregelen, işçi hakkı konumuna gelmiş bir ücret ödemesidir.

İki kutuplu dünyada, Sovyetlerin dünya üzerindeki etkisini yoğun olarak hissettirmeye başladığı bir dönemde, sosyal devlet ilkesi doğrultusunda birçok ülkede buna benzer uygulamalar yapılmış.

Şimdi biz kıdem tazminatını işçi arkadaşlarımızın ücretinin bir parçası, işverende kalan kısmı olarak değerlendiriyoruz. İlk kurulduğu aşamalarda, tabii Türkiye’de bugünkü gibi gelişmiş bir sanayinin ve işçi sınıfının olmadığı bir ortam var. O günkü hükümet, işçilerin yaşam standardını yükseltmek açısından kısmi bir kıdem tazminatı uygulaması yapıyor. İşte o günkü şartlarda fabrikada veya işletmede çalışıp 5 yılı dolduran işçilere 15 günlük ücreti kadar bir ücret uygulaması düşünülüyor.

Sonra bu görüşülerek 3 yıla düşürülüyor. Daha sonra 1950’li yıllarda 1 yılı dolduran işçilere 1 aylık ücreti doğrultusunda bir tazminat uygulaması başlatılıyor.

1950’lerden sonra işverenlerin bakışında da keskinleşme başlıyor. O tarihlerden bugüne kadar kıdem tazminatı tamamen işverenlerin üzerinde bir yük olarak algılanmaya başlıyor. Tüm bunlar patronların kafalarında “mutlaka kıdem tazminatının kaldırılması gerekir” diye bir his yaratıyor.

Özellikle 12 Eylül’den önceki süreçte tazminat tavanının olmasından dolayı işverenlerde biraz daha kışkırtıcı bir pozisyon ortaya çıkıyor. O dönemlerde, kıdem tazminatı arttırılabilir bir pozisyona dönüştürülüyor. Yani toplu sözleşmelere kıdem tazminatı tavanı arttırılabilir diye maddeler konulabiliyor.

İşverenler sendikal mücadelenin yükselmesine tahammül edemiyorlar. 12 Eylül’de kıdem tazminatının kaldırılması doğrultusunda sermayenin yoğun baskısı olmasına rağmen sadece sınırlama getiriliyor. Bu, hem ikramiyeler, hem de kıdem tazminatı için geçerli.

12 Eylül’den sonraki süreçte de

Özal, daha sonraki üçlü koalisyon, Çiller ve en son işte Tayyip Erdoğan hükümetleri kıdem tazminatını ara ara gündeme getirdiler. İşverenlerin yoğun baskısı sonucunda bu ortam yaratıldı. Yani ne zaman boşluğu bulurlarsa o zaman bu iş halledilecek gibi bir imaj yaratmaya çalışıyorlar. Ne olacağı belli değil ama kafanızın üzerinde sürekli sallanan bir kılıç var.

Zaten Hak-İş fonun olabileceğini söylüyor; Türk-İş “sözde” grev kararımız var diyor ama kendi içinde de fonun kabul edilebilir yanlarının olduğunu da söylüyor. Ama DİSK olarak fonun akıbetlerini ve kıdem tazminatının nasıl kuşa çevrileceğini de bildiğimiz için şunu söylüyoruz: kıdem tazminatı ciddi olarak gündeme geldiği takdirde, biz işyerlerinde üretimden gelen gücümüzü mutlaka kullanacağız. Ve bu belirli bir süre veya zaman dilimiyle de sınırlı değil! Yasa geri çekilene kadar devam ettirilecektir.

Eylem programlarımız çeşitli, yani biz “zalimin zulmüne direneceğiz” başlığı altında bir mücadele hattı belirledik. Bu hattın içerisinde hem kıdem tazminatı, hem de diğer saldırılara yönelik bir eylem programını azdan çoğa doğru,

hafiften şiddetliye doğru bütün Türkiye’de hayata geçireceğiz.

Yeni Dünya: Sendikalara iletilmeyen ve kimin kaleme aldığı da belli olmayan bir taslak basında yer almaya başladı. “Kıdem Tazminatının İşçilerin Bireysel Hesabına Yatırılması Hakkında Kanun Taslağı” başlığını taşıyan metnin içeriği hakkında neler söylemek istersiniz?

Adnan Serdaroğlu: Bu süslü bir başlık. Çürük elmayı şekerle kaplayarak topluma yedirmeye çalışıyorlar. Son derece de güçlü bir iletişim ağları var, enformasyonu çok iyi sağlıyorlar. Yaptıkları işi kötü de olsa iyi göstererek kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu sadece kıdem tazminatı ile ilgili değil. Geçmişte de referandum, torba yasalardaki maddeler, sağlıktaki dönüşüm; yani bunların hepsi çok süslü laflarla gündeme getirildi.

Neoliberal sistemde zaten işçilerin, emekçilerin yararına bir şeyin olmayacağını da bilecek kadar tecrübeliyiz. Ancak toplumun önemli bir kesimi bunu bilmiyor. Örneğin; insanlar ev aldığı zaman kıdem tazminatının belirli bir bölümünü kullanabileceğini zannediyorlar. Bunları tabii çok güzel anlatıyorlar.

Ama şunu bilmiyorlar ki yapılan hesaplamalara, düzenlemeye göre maaşı 1.000 tl olan 10 yıllık bir işçinin alacağı para yeni düzenlemeyle yaklaşık 4.000-4.500 tl civarında. Bu paraya hangi müteahhit ev verecek, onu da biz bilemiyoruz. Ev alınacağı kanaatine varan işçi, buna sanki sahip olmuş derecede seviyor. Bir de bugünkü uygulamaya göre çalışanların büyük bir bölümü kıdem tazminatını alamıyor deniliyor. Yüzde 90’ı alamıyor, yüzde 10’u alabiliyor. Peki niye alamıyor? Türkiye’de kıdem tazminatı alınamıyorsa, bu, yasaların uygulanmadığı anlamına geliyor. Yasa uygulanmıyorsa, bu, hükümetin suçudur.

O hâlde başka bir uygulama getirmek yerine suçu ortadan kaldırmak daha rasyonel bir davranış olur. Oysa bunlar halkı, işçiyi değil; sermayeyi düşünüyorlar. Bizim hesaplarımıza göre işçinin kıdem tazminatı açısından işverene maliyeti yüzde 8.3’tür. Bir kere bunu yüzde 4’e düşürüyor. Bu 15 günlük ücret karşılığı demektir. Artı yüzde 2 olan işsizlik sigortasını yüzde 0.5’e düşürüyor. İşverenin buradan yüzde 1.5 kazancı var. Devlet de burada işsizlik sigortası ödeme payını düşürüyor. İşçi yüzde 1 ödemeye devam ediyor, işveren yüzde 0.5 ödüyor, devlet yüzde 0.5 ödüyor. Yani 5 puanlık ödeme 2 puana düşüyor.

Ayrıca şu anda kıdem tazminatı hesabında aynı olarak alınan şeyler de dikkate alınıyor. Örneğin; servis ücreti, yemek ücreti, çocuk ücreti, başka birtakım kalemler, kıdem

tazminatı hesaplamasında dikkate alınıyor. Oysa yeni düzenlemeye göre artık dikkate alınmayacak. Burada da yaklaşık yüzde 1’lik bir kaybımız var. Yani çıkartılacak yasa işverenlere maliyeti 2/3 azaltıyor. 30 günlük maliyeti 10 güne düşürüyor. Bu da en başından işçi için 2/3 oranında kayıp anlamına geliyor.

Dahası işveren kendi belirlemiş olduğu bir emeklilik sigortası üzerinden bunu yapacak. Yani şirketi işveren belirliyor, kendi şirketi de olabilir. Ayrıca 10 yıl boyunca alamıyorsunuz. Kadınların hakları ortadan kalkıyor. Kadınların evlenme sürecinde, erkeklerin askerlik sürecinde almış oldukları haklar ortadan kalkıyor. İşverenin işten çıkartmasıyla birlikte alınan haklar ortadan kalkıyor.

Yeni yasa için 1 yıl dolsa da dolmasa da işçi hak kazanacak, herkes bu haktan yararlanacak deniyor. Yararlanamaz! Çünkü Türkiye’de şu anda ekonominin yüzde 50’si kayıt dışı. Siz kayıt dışının yüzde 50 olduğu bir yerde herkesi o haktan yararlandıramazsınız.

“Yeni yasa için 1 yıl dolsa da dolmasa da işçi hak kazanacak, herkes bu haktan yararlanacak deniyor. Yararlanamaz! Çünkü Türkiye’de şu anda ekonominin yüzde 50’si kayıt dışı.”

Geçmişte işsizlik sigortası konusunda veya tasarruf teşvik fonu- na prim yatırılmayanlar nasıl bir akıbet içerisinde kalmışlarsa bunda da aynı şekilde olacak. Yani çok bü-

yük bir yaptırımını yok. Ödenmediği takdirde işçinin her ödenmeyen ay için dava açma hakkı var ve bu da büyük bir hukuki dosya ağırlığını ortaya çıkartacak; artı bir dava açmanın maliyeti şu anda 600-700 tl.

Biz önümüze getirilen yasaların iyi, doğru yanlarını, kötü yanlarını tartışmaktan ziyade onu topyekün reddeden bir anlayışı önümüze koymuş durumdayız. Yani şurası iyi burası kötü, bunu kabul edelim öbürünü kabul etmeyelim gibi bir yaklaşım orada sizin gardınızın düşmesi anlamına gelir.

Bu taslak tamamen Avusturya modeli denen bir taslak. Bugün Avusturyalıların da reddetmiş olduğu ve kabul etmediği, sıkıntılarını yeni yeni yaşayarak gördüğü bir uygulama. Ve bu taslak TOBB’un (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) kendi kurulları içerisinde tartışarak ortaya çıkartmış olduğu, hükümete sunmuş olduğu bir taslak.

Yeni Dünya: Çalışma Bakanı Faruk Çelik 30 yıldır kıdem tazminatı üzerinde bu düzenleme yapılacağına dair tartışma olduğunu fakat şu an kendilerinin gündeminde toplu iş ilişkileri yasasının olduğunu söyledi.

Adnan Serdaroğlu: Şimdi biz bakanın ne kadar doğru söylediğini bilmiyoruz. Yani iyi polis, kötü polisi mi oynuyorlar, onu da bilmiyoruz. Her şeyi başbakan biliyor bu ülkede. Kanarya sevenler derneğinin başkanının kim olacağına başbakan karar veriyor, böyle bir yapılanma var maalesef. O açıdan da ne Çalışma Bakanı’nin söylediği karşılık buluyor, ne de maliyeci bir bakanın. Aslında bu hazırlığı yapanlar maliyeci bakanlar. Yani Mehmet Şimşek’tir, Ali Babacan’dır, Nihat Ergün’dür, hatta Fatma Şahin’dir. Bunların hepsi sermayenin yetiştirdiği insanlar ve

sermaye ne derse bunlar doğru olarak kabul eden kişiler.

Şimdi Çalışma Bakanlığı’yla, görünüşte, bu maliyeciler arasında bir çatışma var. TOBB’un hazırlamış olduğu taslağı kamuoyuna sızdırıyorlar. Öbür taraftan Çalışma Bakanı çıkıyor “bizim böyle bir taslaktan haberimiz yok” diyor. Yani aslında ne idüğü belirsiz bir tartışma var, kimin ne yaptığı çok bilinmiyor.

Geçen Çalışma Bakanı’yla yaptığımız görüşmede hiçbir şekilde kıdem tazminatının karşısına sendikalar yasasının konulmaması gerektiğini belirttik. Düzenlemenin bizim tarafımızdan hiçbir şekilde kabul edilemeyeceğini, buna ne olursa olsun karşı çıkılacağını söyledik.

Hükümetin içerisinde güçlü bir sermaye lobisi var, sermaye lobisi hem özgür sendikal yasaların çıkmasını istemiyor, hem esnek çalışmayı zorluyor, hem kıdem tazminatını zorluyor, hem de istihdam bürolarını zorluyor. Bu açıdan da bugün ortaya çıkan görüntüler bizim biraz daha işe sıkı sarılmamızı gerektiriyor, bu işin ciddiliğinin gün geçtikçe fazlaştığını gösteriyor.

Yeni Dünya: Daha önce Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu böyle bir taslağı basından öğrendiğini söyledi. Hükümet çalışma yasaları ile ilgili çok köklü değişiklikleri bile işçi konfederasyonları ile görüşmeden düzenliyor. Böyle bir taslağın önceden size ve diğer konfederasyonlara iletilmemesi konusunda neler söylemek istersiniz?

Adnan Serdaroğlu: Hükümet bugün sendikalara çarpık bakıyor, daha doğrusu Anadolu tabiriyle kaale almıyor. Dikkate almaz çünkü iki büyük konfederasyon teslim olmuş; hükümete ve işverene. Türk-İş’in içerisindeki mücadeleci

yapı ise hem Türk-İş yönetimi tarafından, hem hükümet tarafından dışlanmış durumda. Şimdi DİSK olarak tek başımıza bu mücadeleyi sürdürmeye çalışıyoruz. Böyle bir görüntüde hükümetin emek örgütlerini ciddiye alması pek mümkün gözüküyor. AKP'nin ilk iktidara geldiği dönemde sendikalı oranı yüzde 10-11'lerdeydi, bugün yüzde 5'lere düştü. Bu kadar zayıf ve büyük bölümü teslim olmuş sendikalar hükümeti cesaretlendiriyor.

Bize görüşlerimizi zaten sormuyorlar. Sendikaları teslim aldıktan sonra emek cephesiyle ilgili hiçbir konuyu tartışma ihtiyacı duymuyorlar. Çalışma Bakanı arada "danışma kurulunu çağırıyorum" diyor; ama orada da Türk-İş ve Hak-İş teslim olmuş, TİSK zaten işveren sendikası, bir de hükümet var! Peki, bu nasıl üçlü danışma? Şimdi burada bir diyalog ortamı yok, tam bir monolog ortamı var. Tıpkı, kamu sektöründe imzalanan sözleşmede belirlenen hakem heyeti gibi. Orada da KESK tek başına mücadele ediyor.

Yeni Dünya: Hükümet tepkileri azaltmak için düzenlemelerin kazanılmış haklara dokunmayacağını söylüyor.

Adnan Serdaroğlu: 20 yıl önce geçirselerdi, 20 yıl önce çalışan insanların haklarına dokunmuş olacaktı. Kazanılmış haklara dokunmuyorum demek bir marifet değil. Bundan sonraki çalışanlar kıdem tazminatını hak etmemiş mi oluyor?

Ayrıca, diyelim iki sene sonra ben iş yerinde kavga ettim veya bir hata yaptım, işten atıldım. Nasıl alacağım o kıdem tazminatını? O da muğlak; yani netleşmiş hiçbir şey yok. O açıdan da bütün bu şeylerin işçiler arasında bir parçalanmayı yaratmak için söylendiğini düşünüyoruz.

"Kazanılmış haklara dokunmuyorum demek bir marifet değil. Bundan sonraki çalışanlar kıdem tazminatını hak etmemiş mi oluyor?"

Yeni Dünya: DİSK'in kıdem tazminatı saldırılarına karşı kendi eylem planı olduğunu söylediniz. DİSK'in "zalimin zulmüne direneceğiz" kampanyası ile ilgili biraz daha bilgi verebilir misiniz?

Adnan Serdaroğlu: Biz bunun başlangıcını 15-16 Haziran'da yaptık. Biliyorsunuz 15-16 Haziranlar sermayenin mücadeleciler sendikaları yok etmek için planladığı bir kara günün sonucunda ortaya çıktı. Biz de 15-16 Haziran'da böyle bir başlıkla mücadele hattını önümüze koyduk. Bölgelerimizde imzalar topladık, yürüyüşler yaptık, fabrika giriş çıkışlarında eylemler yaptık, öğle yemeklerinde açıklamalar yaptık, işletmelerde kokartlar taktık. Şimdi biz bölgelerde, bölge temsilciliklerimizde temsilciler kurulumuzu toplayacağız. Hem bölgesel eylemlilikleri orada kararlaştıracacağız, hem de genel olarak yapılabilecek eylemlerin ipuçlarını orada ortaya çıkartacağız.

Muhtemelen bölge temsilciliklerimizde yapılacak bölge temsilcileri kurullarında bu işin biraz daha ete kemiğe bürünmesini sağlayacağız. Yani şu anda yönetim kurulumuz, DİSK yönetim kurulu başından sonuna kadar programlanmış bir süreci ortaya çıkartmış değil. Bunlar sürekli beslenerek devam ettirilecek. Onların ataklarına karşı aynen satranç gibi biz de yeni ataklar ortaya çıkartacağız. Onlar bizde nasıl

bir tedirginlik yaratıyorsa biz de onlarda belli bir rahatsızlık yaratarak "biz sizin karşınızda elimiz kolumuz bağlı beklemeyeceğiz", antremanlarımızı yapıyoruz, maça hazırız diyeceğiz. Bu fotoğrafı vermezsek bunlar iyice bunalan, abandone olmuş toplumun boşluğunda yasayı geçirirler.

"Onlar bizde nasıl bir tedirginlik yaratıyorsa biz de onlarda belli bir rahatsızlık yaratarak "biz sizin karşınızda elimiz kolumuz bağlı beklemeyeceğiz" antremanlarımızı yapıyoruz, maça hazırız diyeceğiz."

Yeni Dünya: Kıdem tazminatına yönelik saldırı bugün işçi sınıfının, sendikaların, emekten yana olan parti ve kurumların gündemleri arasında. Sizce emek cephesi sermayenin bu saldırısına karşı bir cephe örebilir mi? Böyle bir birlik hükümete ve patronlara geri adım attırabilir mi?

Adnan Serdaroğlu: Kıdem tazminatı bugün emekçilerin elinde kalan son cephelerden birisi. O hatı kaybetmememiz gerekiyor. Bunu da kaybedersek yenilmişlik hissi tamamen teslim olmayı ortaya çıkartıyor.

Dönem dönem insanlar yenilebilir, yeter ki yerden kalkmasını bilelim. Yerden kalkmazsanız sadece onu değil, geleceğinizi de kaybetmişsiniz demektir, teslim olmuşsunuz demektir. Bu açıdan emekçiler için son derece önemli olan bu konuyu biz o muhalif damarı kabarmak

tarak mutlaka püskürtmek zorundayız. Şimdi bunun için bir cephe mutlaka örülmeli. Bu tek başına hiç kimsenin yapabileceği bir şey değil. Herkesin bu çorbada tuzu olması gerekiyor.

Bilinsin ki kıdem tazminatı eğer yok olursa, insanların işyerleriyle ve sendikalarla bağı zayıflar. İşten atılma son derece kolaylaşır. İşverenlerin eli olabildiğince esnekleşir. Sendikalanma oranları son derece düşer, çünkü sendikalaşmak zorlaşır. Kıdem tazminatı bir başlangıçtır, sonuç değil. En zorundan başladı bunlar, en zorunu geçirirsek, o cepheyi ele geçirirsek, ondan sonrakileri daha rahat yaparız diye düşünüyorlar.

Biz bu konuda sendikaları da uyarıyoruz. Diyoruz ki yani, işverene, sermayeye, hükümete teslim olmak belki bugün hoşunuza gidiyor olabilir; buz gibi havada, insana tatlı bir uyku gelmesi gibi. İşte burada uyanmanız gerekiyor, uyanın, bu cepheyi kaybetmeyin, insanları mücadeleye zorlayın veya yolunu açın. Bu mücadeleyi kazanırsak da yeniden yükselme sürecini başlatırız.

Yeni Dünya: Bizim soracaklarımız bu kadar, sizin eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Adnan Serdaroğlu: Şimdi tabii, bunlar spesifik konular, bizim önümüzde koca bir dağ var, o dağ kapitalizmdir. Şimdi biz kapitalizmi ortadan kaldırmadan, üzerindeki kayalarla uğraşmaya mahkûmuz. Kayalarla uğraşıyoruz, kaldırmaya çalışıyoruz. Üstümüze gelenleri durdurmaya çalışıyoruz. 80'li yıllardan sonra, neoliberal politikalar, hep kendine uygun yasaların ve düzenlenmelerin olmasını zorluyor, her hükümete. Şimdi biz daha spesifik olarak ortaya çıkan sorunlarla boğuşuyoruz, püskürtmeye çalışıyoruz ama genel anlamda sisteme karşı bir mücadele vermek gerekiyor. Eğer siz neoliberal sistemi yeneemezseniz, bugün durdursanız da yarın başka bir sorunla karşınıza çıkacak. O açıdan neoliberalizmin esir aldığı tek kutuplu dünyada, daha insani bir düzeni el birliğiyle yaratmak zorundayız. Yoksa birinde yenilirsin, birinde yenersin.

Kitle sendikalarının görevi zaten kapitalist sistem içinde sömürüyü sınırlandırmaktır. Ama bizim asıl misyonumuz sadece sömürüyü sınırlandırma değil, ortadan kaldırmak olmalı. Sendikalar olarak biz sözlük tarifinin dışına çıkmak zorundayız.

Yeni Dünya: Bize vakit ayırdığınız için teşekkür ediyoruz.

Adnan Serdaroğlu: Ben teşekkür ederim, sağolun.

**söyleşi: ilkin sarı
fotoğraf: hamdi akçay**

O, sınıf ve kitle sendikacılığının önderiydi

Kemal Türkler 1926 yılında Denizli'de doğdu. Ailesi çiftçi olan Kemal Türkler, ilk ve orta öğrenimini Denizli'de tamamladı. 1947 yılında İstanbul'a gelerek Hukuk Fakültesine kaydoldu. Aynı yıl Bakırköy'deki Emayetaş fabrikasında çalışmaya başladı. 1947'de Maden-İş sendikasına üye oldu. Sendikal faaliyetlere başladı ve hukuk öğrenimini bıraktı. 1953 yılında sendikanın Bakırköy Şube Yönetim Kuruluna girdi. 1954'te sendikanın Genel Sekreteri oldu. Yine aynı yıl Yusuf Sidal Genel Başkanlığı bırakınca sendikanın yeni Genel Başkanı seçildi ve bu görevi katledildiği Temmuz 1980'e kadar sürdürdü.

Kemal Türkler, tüm yaşamı boyunca demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı düşüncesine bağlı kaldı. Sosyalist düşüncenin sendikal hareket içinde hâkim olabilmesi için çok büyük çaba harcadı. 1961 yılında TİP'in kurucuları arasında yer alan Kemal Türkler, 1960'lı yıllarda Türk-İş'in izlediği sınıflar ve partiler üstü sendikacılık anlayışını reddetti. 1966 yılında SADA içindeki sendikalardan biri de Maden-İş'ti. Paşabahçe Grevi sırasındaki muhalefet hareketinin başını çeken Türkler, daha sonra, sermayenin çıkarlarına hizmet eder bir sendikal politika izleyen Türk-İş'ten koparak 1967 yılında Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'i kurdu.

Kemal Türkler dönemin işçi hareketleri

yönlendiren sendikacılardan biriydi. 15-16 Haziran direnişi nedeniyle 1970 yılında diğer DİSK yöneticileriyle birlikte tutuklandı. DİSK'te toplumsal ilerleme çizgisinin ve militan bir sendikacılık anlayışını ağırlık kazanmasında önemli bir payı vardı. Türkiye'de 1 Mayısın 1920'lerden sonra ilk defa 1976 tarihinde DİSK öncülüğünde yasal ve kitlesel olarak kutlanmasına öncülük etti. Yine aynı yıl 16 Eylül DGM direnişi nedeniyle kısa bir süre tutuklu kaldı.

Bu dönemde ilerici güçler tarafından izlenen toplumsal ilerleme çizgisi ruhuna uygun olarak 1977 yılında DİSK adına UDC (Ulusal Demokratik Cephe) çağrısı yaptı. Bu çağrı DİSK içindeki çeşitli muhalefet kanatlarını, özellikle de sosyal demokrat kanadı harekete geçirdi. 26 Aralık 1977'deki DİSK genel kurulunda başkanlık seçimini kaybetti. Artık sadece Maden-İş'in tartışmasız genel başkanıydı. Yine Maden-İş'in Aralık 1979'daki genel kurulunda Enternasyonal marşı söylendiği gerekçesiyle 1 Ocak 1980'de bir ay tutuklu kaldı.

Kemal Türkler 22 Temmuz 1980 sabahı evinin önünde, arabasına binerken gerici-faşist güçlerce kurşunlanarak öldürüldü. Cenazesini yüz binlerce işçi kaldırdı. Katillerinin kimler olduğu ve nerede yaşadıkları hep biline geldi, ancak bir türlü bulun(a)madı.

Kemal Türkler, katledilişinin 32. yılında yine unutulmadı.

Her 22 Temmuz'da Kemal Türkler'in mücadele arkadaşları İstanbul Topkapı'da bulunan mezarlık başında toplanırlar. Bu gelenek bu yıl da devam etti. DİSK ve bağlı sendikaların yöneticileri, DİSK eski genel başkanı Süleyman Çelebi, Kemal Türkler'in ailesi ve aralarında TKP 1920, TÜM-İGD, ÜİD-DER'in de bulunduğu ilerici, devrimci, demokrat parti ve örgütler saat 11.00'de mezarlık girişinde bir araya gelerek Türkler'in mezarına doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca "Kemal Türkler aramızda", "Katillerden hesabı emekçiler soracak" sloganları atıldı. Mezar başında 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan anma DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu'nun konuşmasıyla sürdü. Serdaroğlu, Kemal Türkler'in katillerinin egemenler tarafından aklandığına vurgu

yaparak işçilerin yaşadığı sıkıntıların 70'li yıllardan bugüne katlanarak arttığını belirtti. Bu süreci tersine çevirmenin DİSK adına tarihsel ve sınıfsal bir sorumluluk olduğunu vurgulayan Serdaroğlu sözlerini "Sana söz veriyoruz. Katillerinden hesabı soracağız" diyerek bitirdi. Daha sonra söz alan Türkler'in kızı Nilgün Soydan da: "Katilleri aklayan AKP ve MHP'li milletvekillerinin elleri kırılınsın. Katilleri bizim adımıza affedemezsiniz" dedi. Konuşmaların ardından anma "Kemal Türkler kavgamızda yaşıyor" sloganları eşliğinde sona erdi.

salih sinan

Herkes evinden çıksın!

Bu bir kentsel dönüşüm soygunudur

Kentsel dönüşüm projeleri gündemimizi her geçen gün daha da meşgul ediyor. Ne de olsa insanın en temel haklarından olan barınma hakkını ilgilendiriyor. Kentsel dönüşümün bu kadar gündeme gelmesinin elbette çeşitli nedenleri var. Bu nedenleri iktidar sözcülerinden ya da belediye başkanlarından dinlediğimizde herkesin depreme dayanıklı konutlarda yaşama hakkı olduğu söylemi ile karşılaşırız. Toplu konut projeleri ile afet riski olan alanların güçlendirileceğini, sosyal alanlara daha fazla yer ayrılacağını dinliyoruz. Bu süreçte Başbakan bile "İktidarı kaybetme pahasına riskli konutları yıkacağız" söylemiyle ortaya çıktı.

Konut sorunu elbette çözülmesi gereken bir konu, insanların depreme dayanıksız çarpık kentleşme koşullarında yaşamasının savunulacak yanı yok. Ancak burada toplumsal sorunların temelini oluşturan paylaşım konusu devreye giriyor: Kentsel dönüşüm adı altında başlatılan süreçte yaratılan rant kimler tarafından paylaşılacak? Evlerinden edilen insanlar kentsel dönüşüm projesi adı altında mahallelerinde yapılan konutlarda oturabilecekler mi? Bu toplu konutlarda kiralar ne olacak?

Kapitalist plansız ekonominin yarattığı bir sorun olan hızlı ve plansız kentleşme bugünün sorunu değil. 19. yy.'dan bu yana sanayileşen büyük kentlerde yaşanan ve bugün gelişmiş Avrupa kentlerinde bile kısmen çözülebilen bir konu. Kısmen diyorum çünkü Avrupa kapitalizminin en büyük ortağı Almanya'da bugün bu kentsel dönüşüm ve kentsel dönüşümle ortaya çıkan büyük rantın paylaşım kavgası yakıcı bir biçimde güncelliğini koruyor. "Kiralarda çok yüksek" hareketi Berlin kentinin göbeğinde kurduğu çadırlarda son on yılda büyük bir hızla artan kiraları protesto etmeye devam ediyor.

İstanbul'da da eskinin kenar mahalleleri (en güzel örnekleri Tarlabası ve Sulukule oluşturuyor) artık kentin en değerli arazileri konumunda. İnşaat tekellerine, AKP sözcülerine göre artık bu yerler burada kalanlara bırakılmayacak kadar değerli. Buraların boşaltılması ve rant kapılarının açılması için de türlü oyun sergileniyor. Evinin boşaltılmak istemeyen vatandaş tapusu olsun olmasın AKP'nin inşaat tekelleri ile ortaklaşa çıkarttığı yasalara dayanılarak evinden atılıyor, kiracılar mevcut yasalarla hiçbir hak talep edemiyor. Padişah yetkileriyle donatılan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile TOKİ her şeye karar veriyor.

Bugüne kadar yapılan kentsel dönüşüm projeleri türlü deneyimlerle dolu. Sulukule'de yıllarca oturdukları evlerinden 40.000 tl. karşılığında çıkartılıp şehrin dışında TOKİ evlerine yerleştirilen Sulukuleliler, üzerine bir de borçlandırılırken, yıkılan evlerinin yerine yapılan yeni TOKİ evleri 500.000 tl.'den satışa sunuluyor. Bir radyo programında Tarlabası'nda oturan bir vatandaş "Tarlabası da tehlikeli bir yer değil mi?" sorusuna "Evet, Tarlabası çok tehlikeli bir yer çünkü metrekaresi 20.000 dolar" diye cevap veriyor. Yalnızca bu örnekler bile rantın büyüklüğünü görebilmek açısından yeterli olacaktır.

Sonuç olarak kentsel dönüşüm denilen proje özünde sınıfsal bir sorundur, bir yanda emeğiyle geçinen yoksul halk, diğer yanda asalakça yaşayan zenginler. AKP, iktidarını kaybetme pahasına da olsa safını belirlemiş durumda. Bu saflaşmada safımızı ranttan yana değil, emekçilerden yana koyarak kentsel dönüşüm adı altında insanların barınma haklarının ellerinden alınmasına karşı örgütlü bir mücadele hattının örülmesi önem kazanıyor.

Yargıtay: “Cemevleri ibadethane değildir”

Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği, cemevini ibadethane olarak tanımladığı için kapatma kararıyla yüz yüze.

Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği'nin tüzüğünde “Derneğin amacı, Çankaya’da yaşayan Alevi inançlı yurttaşların inanç ve ibadetlerini yerine getirme merkezleri olan cemevlerini yapmak ve yaptırmaktır”, “Alevi inanç ve ibadet merkezi olan cemevlerini yapmak ve yaptırmak”, “İmar Yasası uyarınca imar planlarında ibadet yeri olarak ayrılan alanlar üzerinde Alevi yurttaşların yaşadığı yerler-

de cemevi inşa etmek üzere girişimlerde bulunmak” ifadelerinin bulunması üzerine Ankara Valiliği tüzüğü incelenmesi için İçişleri Bakanlığı'na göndermişti.

Ayrımcılık

Konuyla ilgili olarak Diyanet İşlerine görüş soran bakanlık “Cemevi ve benzeri yerler ibadethane sayılamaz” cevabını alınca Ankara Valiliği'ni harekete geçirmiş ve derneğe Haziran 2008’de tüzüğün ilgili hükümlerinin düzeltilmesiyle ilgili yazı gönderilmişti. Dernek tüzüğünü değiştirmemekte ısrar edince de 2011 yılında, Ankara Valiliği tarafından kapatma davası açılmıştı.

Ankara 16. Asliye Hukuk Mahkemesi’nde 10 Şubat’ta başlayan dava sonucunda mahkeme kapatma istemini reddetmişti. Karara itiraz edilmesi neticesinde dosya Yargıtay’a gelmişti.

7. Hukuk Dairesi 25 Temmuz 2012’de oy çokluğuyla verdiği bozma kararıyla cami ve mescitler di-

şında başka yerlerin ibadethane sayılamayacağına karar vermiş oldu.

Aleviler tepkili

Yargıtay’ın bozma kararı bütün Alevi kesimlerinde ve inanç özgürlüğünü savunan kesimlerde tepkiyle karşılandı. Aleviler haklı olarak, kararı hükümetin bütün topluma Sünni İslam anlayışını dayatmasının sonucu olarak görüyorlar ve bu ayrımcı kararı protesto ediyorlar.

Yerel mahkeme ne demişti?

Yerel mahkeme davayı reddettiği kararındaki gerekçesinde “Cemevleri yüzyıllardır Alevilerin ibadet yeri olarak toplumca bilinmiş ve kabul görmüştür. Derneğin tüzüğünde yazılı bulunan ‘cemevleri ibadethanedir’ hükmü Anayasa’nın 2. maddesine aykırılık taşımadığı gibi kanunlarla da yasaklanmamıştır” demişti.

Dosya tekrar yerel mahkemenin önünde. Mahkeme kararında direnirse konu Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’na gelecek.

Malatya Sürgü’de Alevilere linç girişimi

Malatya’nın Doğanşehir ilçesine bağlı Sürgü beldesinde ırkçı şeriatçı saldırganlar 28-29 Temmuz gecesi Alevi bir ailenin evine saldırdı.

Ramazan davulcusunun Alevi olduklarını bildiği Evli ailesinin önünde tacize varacak bir şekilde davul çalarak rahatsızlık vermesi sonucu ailenin davulcuyu uyarmasıyla başlayan olaylar linç döndü. Davulcu ile yaşanan tartışmanın ardından yüzlerce kişilik bir grup ailenin evini kuşattı, camlar taşlarla kırıldı ve evin yanındaki ahır yakıldı.

Jandarma “Kürtlere ölüm”, “Alevilere ölüm” diye bağırarak, sık sık tekbir getiren, “Buradan gideceksiniz, yoksa Sivas gibi sizi yakarız” diye tehditler savuran kitleye doğru düzgün müdahale etmedi. Bu durumdan cesaret alan ve gittikçe gözü dönen saldırganların başlattıkları olaylar iki saat kadar sürdü. Olaylar ertesi gün de bu boyutlarda olmasa da devam etti. Bölgeden gelen bilgilere göre aileye dönük psikolojik baskılar ve tehditler devam ediyor. Aile yaşadıkları bölgeden göçe zorlanıyor.

Davulcu: “Benim davam değil, İslam davası.”

Olayların başlamasında kilit rol oynayan davulcu Mustafa Evşi iki gün sonra *Radikal* gazetesinden Ayça Örer ile yaptığı söyleşide sözde kendini savunurken ailenin olayları kışkırttığını ve ailenin davula, ezana ve bayrağa küfredtiğini söylüyor. Kendileri de “doğal olarak” dini, ezanı ve bayrağı korumuş oluyor! Tabii Evşi konuya bayrağın nasıl karıştığını anlatmamiş.

Olaylardan sonra 24 kişi gözaltına alınırken yalnızca Mustafa Evşi tutuklandı. Evşi kamu düzenini bozmakla suçlanıyor.

AKP Alevi düşmanlığını tırmandırıyor

Sürgü’deki linç girişimi bütün ülkede başta Aleviler olmak üzere büyük tepki çekti. Alevi örgütlerinin önderliğinde komünist, sosyalist, devrimci, demokrat parti ve örgütler başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere birçok yerde protesto ve dayanışma eylemleri düzenlediler. Bütün eylemlerdeki ortak fikir son zamanlarda AKP hükümeti eliyle tırmandırılan Alevi düşmanlığının kardeşlik ortamına zarar vermesiydi. Hükümet kendi ırkçı, mezhepçi fikirleri doğrultusunda Kürtlere ve Alevilere düşmanlığı tırmandırıyor. Suriye’ye yapılan emperyalist müdahaleyi İsrail ve Amerika ile ortaklaşa yürüten hükümet mezhep düşmanlığı ile işbirlikçi konumunu gizlemeye çalışıyor.

Congress Otel çalışanları 9 yıldır grevdeler: “Hiçbir yere gitmiyoruz”

Amerikan tarihindeki en uzun grev olan Şikago’daki Congress Otel grevi hâlâ güçlü bir şekilde devam ediyor.

15 Haziran günü grevin 9. yıl dönümünü kutlayan 60 Congress Otel çalışanlarından Lola Contreras, “Bizler sadece kendimiz için değil; Şikago’daki bütün işçiler için mücadele ediyoruz” dedi.

Contreras, bir bayram neşesiyle oluşturulan grev yerinde yürüyerek otelin önündeki kaldırım tıka basa dolduran yüzlerce destekçiye de değindi. Grevcilerin aileleri, diğer sendika üyeleri, kimi emek dostu din görevlileri ve demokratik kitle örgütlerinden aktivistler de grev yerinde yerlerini aldılar.

Şikago Müzisyenler Federasyonu tarafından çalınan canlı müzik eşliğinde yürüyen grev gözcüleri, aralarında lüks arabalarından inenlerin de bulunduğu ve otele girmek için grevi ihlal ederek grev gözcülerini aşan patronları yuhaladılar.

Alanda, Congress Otel sahiplerinin 2003 yılında otel çalışanlarının birliğini bozmak amacıyla sendikasız, grev kırıcı işçileri, mevcut çalışanlarının yerine işe alma girişimlerine dikkat çekmek amacıyla büyük şişme fareler kullanıldı. Otel sahipleri, ABD ve Kanada Otel ve Tekstil İşçileri Sendikası’nın (Unite Here)

şehir merkezindeki otellerle müzakerede yaptığı, patronların il düzeyinde toplu sözleşmeyi tanımayınca ve tek taraflı olarak daha düşük ücreti dayatarak kendi çıkarlarını öne sürünce çalışanlar greve başlamışlardı.

Latin Amerikalı göçmenlerin ve Afrika kökenli Amerikalı zenci işçilerin çoğunluğunu oluşturduğu grevciler, 3000 günü aşkın bir süredir her gün grev yerine giderek mücadelesini sürdürüyor. Efrain Cortina, kendisine yola devam etmesini sağlayan şeyin ne olduğu sorulunca şu şekilde cevap verdi: “Buradaki olaya sadece kendin içinmiş gibi bakmıyorsun; bütün sendika üyelerine bakıyorsun.”

Şikago Emek Federasyonu (CFL) başkanı Jorge Ramirez, birçok insan için bu grevin ne kadar uzun sürdüğünü idrak edebilmenin oldukça güç olduğunu söyleyerek, diğer sendikalardan gelen destek ve dayanışmayı öne çıkardı. Ramirez, grevcilerin cesaretlerinden ve kararlılıklarından da övgüyle bahsederek; “Ben Şikago Emek Federasyonu başkanı olabilirim, ancak sizler emek hareketinin liderlersiniz” dedi.

Congress Otel sahiplerinin grevden birer canavar olduklarını söyleyen Unite Here sendikasının 1 Nolu Şube başkanı Henry Tamarin, “Bugün burada sadece 12 tam za-

manlı işçi çalışıyor. Geri kalan işgücü, geçici işçi bulma kurumlarından kiralanıyor. Bu yöntem burada başladı ve otel endüstrisinin geri kalanında da yaygınlaşıyor” dedi. Tamarin, şehir yönetimiyle, diğer kamu çalışanlarının da yüz yüze kaldığı gibi, sözleşme sorunları yaşayan Şikago Polis Departmanı üyelerinin, burada diğerlerinin arasında bulunmalarının ne kadar olumlu olduğundan bahsetti. Ayrıca aralarında çok sayıda bu grevle yetişen genç çalışanın bulunduğunu, gençlerin işçi hakları için mücadele etmenin ne demek olduğunu öğrendiklerini ve bunu ileriye taşımak zorunda olduklarını söyledi.

Çalışanların ve sendikanın adil bir sözleşme imzalanana kadar mücadele edeceklerini belirten Tamarin sözlerini şöyle noktaladı:

“Bizler hiçbir yere gitmiyoruz, hâlâ buradayız. Mücadelemizden gurur duyuyoruz ve kavgamızı daha yüksek sesle haykıracağız. Geri dönmeyeceğiz!”

*John Bachtell ABD’nin Şikago kentinde yaşayan işçi ve sendika haberlerinin yer aldığı www.peoplesworld.org adlı siteye haber ve yorumlar yazan emek dostu mücadeleci bir işçi.

gev: ipek pınar şahin

Nasıl bir Kreş Hakkı?

Çalışan kadınlara ve erkeklerle kreş hakkının ücretsiz olarak devlet tarafından tanınması sosyal devletin bir yükümlülüğüdür. Son günlerde içeriği yeni olmayan bir tasarı gündeme getirildi. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Kadın Girişimciler Derneği (KAGİDER), Anne Çocuk Eğitim Vakfı (AÇEV), Dünya Bankası ve TÜSİAD ile birlikte 'çalışan kadınlara kreş' projesinin ilk sinyallerini geçenlerde verdi. Henüz ayrıntıları net olmayan tasarıda bu haktan yararlanabilmek için bazı koşullar var. 'Çalışıyor' olmak bunlardan başlıcası. Aile ve Sosyal Politikalarından Sorumlu Bakanlığa başvurduktan sonra Sosyal Yardım Bilgi Sistemi (SOYBİS) tarafından uygulanacak gelir belirleme testinde kişinin gelir düzeyi belirlenecek ve bu gelir-ölçer testinde 0 ile 100 arasında bir puanlama yapılarak puana göre yardım yapılacak. Yardım 'puanı tutan'ların 0-5 yaş arasındaki çocukları için verilecek. Yardım doğrudan kreşe verilecek, fakat yardımın henüz ne kadar olacağı belli değil.

Dışarıdan bakıldığında herkesi memnun edebilecek bir çalışma gibi gözükse de, daha dikkatli bakıldığında tablonun hiç de toz pembe olmadığını göreceğiz. Öncelikle ilk bakışta göze çarpan bazı soru işaretleri var. 'Esnek çalışma, evde çalışma' gibi güvencesiz ve kayıt dışı çalışan kadınların bu tasarıdan nasıl yararlanacağı, bakım hizmetini verecek olan kurumların, niteliklerinin nasıl belirleneceği, nasıl denetleneceği, kreş desteğinin nasıl finanse edileceği gibi. Bir taraftan kamu kurumlarındaki kreşler kapatılır, diğer yandan İş Kanunu'ndaki değişikliklerle kreş kurma zorunluluğu ortadan kaldırılır ve 'çok masraflı' olduğu gerekçesiyle kadın istihdamından uzak durmaya çalışan işverenlerin elini güçlendirecek yasa değişiklikleri yapılırken işveren sendikaları ve onlara yakın kadın örgütlerinin beraberce hazırladığı taslağın işçi kadınların lehine olacağını düşünmek saflıktır. Kreş hakkı kadın örgütlerinin mücadelesiyle kazanılmış, bireysel değil, kolektif bir haktır. Kadınlar bu haklarını sermayenin daha fazla kâr edebilmesi için terk etmemeli, çıkarılan yasalarla iyice törpülenen bu hakları ve daha fazlası için mücadeleyi daha da yükseltmelidir.

Peki ya rahatça göremediklerimiz?

Ağrı'nın Hamur ilçesinde kadına şiddetin son kurbanlarından Melek Karaaslan, 'namus meselesi' yüzünden istenmediği köyüne kadınların omuzladığı tabutunun içinde döndü. 8 çocuklu bir ailenin en küçüğü olarak dünyaya gelen Melek, 16 yaşında Ferdi Karaaslan ile evlendirildi. Çocuk gelin Melek, kocasından devamlı ve yoğun bir şekilde şiddet görmeye başladı. Dayaktan kaçarken ilk çocuğunu sokakta dünyaya getirdi ve onun ölümü üzerine psikolojik sorunları iyice su yüzüne çıktı. Fiziksel ve psikolojik işkenceden başka bir şey olmayan evliliğinden babası tarafından kurtarılmaya çalışılsa da 'büyük' aile meclisi Melek'in işkencehanesine ve işkencecisine geri dönmesine karar verdi, namuslarına hâle gelmemesi için. Melek'in durumunun vehameti, abisinin kardeşini görmek istemesi üzerine ortaya çıktı. Kocasını ve kocasının ailesi tarafından sürekli bir şiddete maruz kalan Melek'i abisi, tuvalette bir tahtanın üzerinde, kendi tuvaleti içinde yaralarını kurt kaplamış olarak buldu. Melek Ağrı Devlet Hastahanesi'ne kaldırıldığında yalnızca otuz kilogramdı. Ağrı Devlet Hastahanesi'nden bir yetkili Melek'i öldüremedikleri için ölüme terk ettiklerini belirtti. Melek'in ailesi perişan; kocası ve ailesi ise Melek'e baktıklarını, hastahaneye tekrar götüreceklerini ancak Melek'in babasının onları emniyete verdiğini, hiçbir şekilde dayak olayı olmadığını söyledi. Melek'in eşi ve eşinin babası gözaltına alındı ancak ifadeleri alındıktan sonra şaşırtıcı olmayan bir şekilde serbest bırakıldılar. Melek uçak ambulansla Erzurum Devlet Hastanesi'ne götürüldü ancak 28 Temmuz 2012'de hiç yaşamamış gibi hayata gözlerini yumdu.

Durup baktığımız zaman, burada suçlu olarak Melek'e işkence eden eşi ve ailesini rahatça görüyoruz. Peki ya rahatça göremediklerimiz? Melek'i çocuk

gelin edenlerin, namus meselesi denilerek Melek'i işkencecisi/işkencecilerine yollayan aile meclisi suçun uygulayıcıları. Ya bu zihniyetin devamlılığını sağlayanlar? Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının, Sağlık Bakanlığının, onların bağlı olduğu hükümetin ve hepsinin taşıyıcısı olduğu kadının adını bakanlıklardan silecek kadar kadını hayatın dışına iten, ailenin içine hapseden eril, cinsiyetçi zihniyettir asıl suç. Ana akım medyada 'Sağlık Bakanlığının ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının olaya müdahil olması...' ibaresi, devletin bu olayları münferit olarak gördüğünün kanıtıdır. Melek'in katili ve asıl mücadele edilmesi gereken bu zihniyettir.

Kürtaj'da "polis baskını" dönemi

Gelen tepkiler sonucunda kürtaj yasasını yumuşatmak zorunda kalan hükümet şimdi çareyi polisiye yöntemlerde arıyor.

Antalya'da bir kadın doğum uzmanının muayenehanesi filmere konu olacak bir operasyonla basıldı.

Gerekçe 4 aylık hamile bir kadına kürtaj yapmaya hazırlanıldığı yönündeki ihbar! Televizyonların "kürtaj baskını", "kürtaja hazırlanırken yakalandı" gibi ifadeler kullandığı baskına kadın örgütleri tepki gösterirken bir tepki de Türk Tabipler Birliği'nden geldi.

18 Temmuz günü bir açıklama yayınlayan TTB "Sağlık hizmeti sunulan muayenehaneye 'gazete-

cilerle birlikte' polis baskını yapılması, her açıdan mahremiyet ve masumiyet hakkının ihlalidir. Nitekim, henüz diğer hastalarla birlikte muayene için sıra bekleyen bir hastaya 'yakıştırılan' ifade ile meslektaşımız gözaltına alınmış, kamuoyuna 'kürtaj yapmaya hazırlandığı' şeklinde suçlu olarak sunulmuştur!" dedi. Kürtaj yapılacağı iddia edilen kadının ilk kez o gün doktorun muayenehanesine geldiğini ve henüz doktor tarafından muayene edilmediğini belirtti.

GSS: Paran kadar sağlık

Bu yılın başında uygulanmaya başlanan Genel Sağlık Sigortası için ödenecek primlerin tutarı Temmuz ayından itibaren arttırıldı. Herkesi sağlık sigortası kapsamına alacağı iddialarıyla getirilen Genel Sağlık Sigortası'nın karşı çıktığımız noktası, herkesi kapsayacak olması değil. Kapsadığı alt gelir gruplarından, işsizlerden, çalışmayanlardan "prim" topluyor olması. Çalışan olmayan, yani maaş almayan bu kesimler "gelir tespiti"ne tabii tutularak, "hane" gelir ve giderleri tespit edilerek üç ayrı gelir grubundan birine dahil edilerek buna göre prim ödemeye başlayacaklardı. Mesele de buradan doğuyor zaten. Sıkça rastladığımız üzere, hâlen bu uygulamadan haberdar olmayan çok kişi var. Bunlara ise giyaplarında borç kaydediliyor. Borç kaydedildiği için de ileride faiziyle birlikte bu borç toplu olarak karşılarına çıkacaktır. Birçok kişi ya "yok canım, böyle bir uygulama olmaz ki" deyip ya da "gitmezsem belki borç çıkmaz" diye gitmiyor. Her iki durumda da bu konumdakiler sağlık sigortasından hem yararlanamamış olacaklar, hem de faiziyle birlikte ileride önlerine çıkacak borçla karşı karşıya kalacaklar.

Çalışanlar, emekliler, işsizlik si-

gortası vb. almakta olanlar kendiliğinden GSS kapsamında, çünkü primleri maaşlarından kesiliyor. Ancak, çalışmayanlardan da, yani işsiz, köylü, henüz iş hayatına atılmamış gençler ve özellikle çalışmıyıp evli olmayan kadınlar gibi gruplar da kendiliğinden GSS kapsamına alındı. Ancak, bu kesimler bu yılın başında ikamet ettikleri yerlerdeki sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarına giderek "gelir tespiti" yaptırmak zorundaydı. Gelir olarak ise "hane"ye giren her türlü para gelir kabul edildi. Buna kişinin kendisi almasa da, babanın maaşı, bir kira geliri, dedenin üzerindeki tarla, hatta malul bir kişiye ait maluliyet sigortası varsa o da hanenin gelirden sayıldı. Ve evde bulunan örneğin işsiz bir kişinin üzerine düşen belli bir gelir payına göre "prim" ödemesi öngörüldü. İşte, mantıksızlık burada. Alt gelir gruplarının ödemesi gereken bu "prim" özünde bir tür vergi. Ama adil bir vergi sisteminde üst gelir dilimlerinden daha çok vergi toplanıp alt gelir dilimlerinden daha az toplanması gerekir. Oysa, aşağıdaki tablodan da görülebileceği gibi, bizde gelir grubu fark etmeksizin, hepsinden yüzde 12 toplanıyor. Bakalım buna göre kimler ne ödeyecek:

2012 Temmuz-Aralık dönemi için ödenecek GSS primleri:

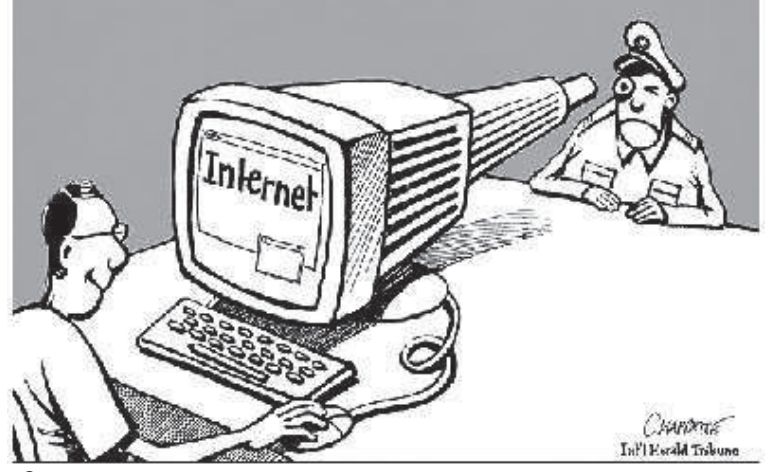
Gelir kodu	Kişi başına aylık gelir durumu	Gelir aralığı (TL)	Prim durumu
G0	Brüt asgari ücretin üçte birinin altında	0 - 313.50	Primi devlet tarafından ödenecektir.
G1	Brüt asgari ücretin üçte biri ile asgari ücret arasında	313.50 - 940.50	Primini kişi ödeyecek. Prim tutarı: 313.50 x %12 = 37.62 tl.
G2	Brüt asgari ücret ile asgari ücretin iki katı arasında	940.50 - 1.881	Primini kişi ödeyecek. Prim tutarı: 940.50 x %12 = 112.86 tl.
G3	Brüt asgari ücretin iki katından fazla	1.881 ve üzeri	Primini kişi ödeyecek. Prim tutarı: 1.773 x %12 = 225.72 tl.

Burada görüldüğü gibi kendisine hanede asgari ücretin üçte biri ile asgari ücret arasında görünen kişinin ödeyeceği yüzde 12'lik oran, yani 37,62 lira çok ağır gelecektir. Dikkat edin, bu kişinin kendisine ait bir geliri yok. "Hane"nin geliri esas alınıyor. Hatta gidere bakılıyor. Şu kadar kira ödeniyorsa, aylık faturaların tutarı suysa vs. diye hesaplanıyor. Haneye reel bir gelir girmese dahi. Zenginler için ne var ki, alt tarafı 37,62 lira demesi kolay. Evde birden fazla kişi bu durumdaysa hane daha fazla zorlanacaktır. Bu rakam bazen küçük bir fark yüzünden de, kişi başına düşen gelir asgari ücret ile asgari ücretin iki katı arasındaysa 112,86 lirayı buluyor. Geliri asgari ücretin iki katından fazla görünenin ödemesi gereken yüzde 12'lik oran ise 225,72 liraya tekabül ediyor. Ama "asgari ücretin iki katından fazla"nın ucu öyle açık ki, bu hanelerde kişi başına ödenecek bu 225,72 lira çoğu kez haneye dokunmaz bile. Bu kesimler özel sigorta kurumlarından faydalanabiliyor ve sağlığa gereken parayı ayırabiliyor. Biz de zaten o yüzden bu sisteme karşı çıkıyoruz. Çünkü sis-

tem "paran kadar sağlık" sistemine dönüştürüldü. Parasız olanların, yani altta kalanların ise canı çıksın!

Hatırlayacağınız gibi, "gelir tespiti", yeşil kartlıların "toplumun sırtında" yük oluşturduğu gerekçeyle ve sözde haksız biçimde bundan yararlananların önüne geçmek için getirildi. Oysa, daha yılın ilk üç ayında gelir tespitinden sonra primini devletin üstleneceği kişi sayısı milyonları bulmuştu. Asgari ücrete kadar gelir olanların ve 36 lira ödeyecek olanların sayısı ise neredeyse bir buçuk milyon. Yani aslında bu kesimlerden de bu primin toplanması gerekir. Kısacası mesele, toplanan bu primin bir tür vergi oluşu. Vergilerin zenginlerden daha fazla toplanarak yoksullara aktarılması gerekirken, görüyoruz ki, adım adım tersine dönülmüş. Bilindiği gibi, yıllardır işverenlerin primleri "prim teşviki" adı altında devlet tarafından ödeniyor. Nereden? İşsizlik sigortası fonundan, yani çalışanlardan kesilen paralardan.... Kısacası, buna son verilerek "parasız olana sağlık" yerine "herkese parasız sağlık" diyoruz.

fatma şenden

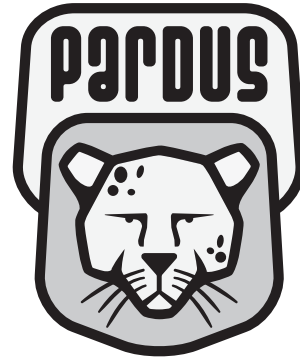
İnternet "emniyet" altında!

Daha önce AKP'li bir milletvekilinin gündeme getirdiği "internete TC kimlik numarası ile girilmesi" istemine Emniyet Genel Müdürlüğünden de destek gecikmedi. Gerekçe: "bilişim suçlarının önüne geçmek". Bir süre önce de "güvenli internet" isimli bir kampanya ile zaten internet büyük oranda denetim altına alınmışken anlaşılan iktidara bu kadarı da yetmiyor.

Girişim yasalarsa, insanların yatak odalarına kadar her şeye müdahale edenler, internete giriş için TC kimlik numarası kullanımını zorunlu kılarak sanal alemde yapılanları daha rahat kayıt altında tutabilecek. Böylece muhalif yorum ve düşüncelerini internet üzerinden paylaşanlar, bireysel inanç ve yaşam tarzları iktidarı rahatsız edenler çok daha kolay fişlenebilecek.

Hâl böyle olunca, akıllara yeni düzenlemenin adının ne olacağı geliyor. Bir önceki sistemi halka "güvenli internet" olarak yutturan yetkililerin bu sefer yaratıcılıklarını daha fazla zorlamaları gerekeceğe benziyor.

Ulusal işletim sisteminin

logosu var,
kendisi
nerede?

Hızla gelişen bilişim alanında dışa bağımlılığı azaltmak ve güvenlik gibi gerekçelerle geliştirilen Linux tabanlı ulusal işletim sistemi Pardus'un geleceğine ilişkin soru işaretleri çoğalıyor. Anadolu Parsı anlamına gelen "Pardus" içerisinde gönüllülerin de olduğu geniş bir toplamın emeğiyle geliştiriliyor. Ne var ki proje yönetimi ve uygulaması baştan beri sorunlu.

Son olarak geçen ay okullara dağıtılan akıllı tahtalarda kurulu Pardus sistemlerini inceleyen gönüllüler bazı gariplikler farketti. Normalde Pardus komutları arasında olmayan çeşitli komutların sistemde olduğu görüldü. Bu da akıllara "acaba tahtalara Pardus adı altında farklı bir işletim sistemi mi kuruldu" sorularını getirdi.

Artan sorular üzerine, proje yürütücüsü olan TÜBİTAK'tan bazı yetkililerin yaptığı açıklamalarla, kurulanın Pardus değil, "Debian" isimli başka bir program olduğu ortaya çıktı. Tahtalardaki işletim sisteminin Pardus olmamasının nedeni ise TÜBİTAK'ın Pardus yüklemeyi başaramaması imiş! Debian sistemine ait logolar da "görünürlük" için Pardus olarak değiştirilmiş. TÜBİTAK'ın bu yöndeki açıklaması bu zamana kadar Pardus için harcanmış mesainin büyük ve önemli bir bölümünün heba olması anlamına da geliyor.

Bütün aksaklıklara rağmen, TÜBİTAK yetkilileri projenin devamı için adım atacaklarını beyan ediyorlar. Bu söylemin ne kadar samimi olduğu ve projeyi ne yönde etkileyeceği zaman içerisinde ortaya çıkacaktır. Fakat yaşanan asıl sıkıntı karar alma mekanizmalarında TÜBİTAK'ın uyguladığı yöntemlerle, özgür yazılım felsefesine ters düşmesi.

Suçları:

Sağlık hakkını savunmak

KCK operasyonları kapsamında Haziran ayı başlarında tutuklanan tıp öğrencilerinin tahliye talebi AKP iktidarının "özgürlük hâkimleri" tarafından reddedildi.

KCK soruşturması kapsamında haziran ayında tutuklanan 13 tıp öğrencisinin tutukluluğu sürüyor. Sağlık hakkını savundukları için 2 aydır hapis bulunan öğrenciler 3. yargı paketi kapsamında tahliyelerini talep etse de talep AKP iktidarının tanımıyla "özgürlük hâkimleri" tarafından öğrencilerle ilgisi olmayan bir suçlama temel alınarak reddedildi. Ankara TMK 10. Maddesi ile Görevli 1 No'lu Hâkimliği'nin tahliye talebini red gerekçesi ise yeni bir yargı skandalına yol açtı.

Öğrenciler aslında dini duyguları istismar suretiyle dolandırıcılık yapmış!

Kararda "Üzerine atılı 'dini inanç ve duyguların istismarı suretiyle dolandırıcılık, suç işlemek amacıyla örgüt kurmak'tan Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Hâkimliği'nin kararıyla tutuklandıkları anlaşılmıştır" denildi. Kararın devamında öğrencilerin "silahlı terör örgütüne üye olmakla" suçlandıkları belirtilerek dosyadaki teknik takip evrakı içeriğine göre, 'kuvvetli suç şüphesinin varlığı,

ilk tutuklama kararında takdir olunan gerçeklerinin değişmediği, tutuklulukta geçen süre, kaçma şüphesinin bulunması' dikkate alınarak taleplerin reddine karar verildiği belirtildi.

Avukat Mustafa Güler: "Hani gerekçeler belirtilecekti... Yargımız gerçekten çok titiz çok!"

Karara tepki gösteren öğrencilerin avukatı Mustafa Güler "Hani artık tutuklama hâlinde gerekçeler belirtilecekti? Hâkimimiz de belirtmiş: "Teknik takip evrakı içeriği." Bu kadar. Başka? Başka yok. Daha da trajikomik tarafı ise çocuklara yüklenen suçlama belirtilirken "Dini inanç ve duyguların istismarı suretiyle dolandırıcılık" demişler. Yargımız gerçekten çok titiz çok!" diyerek iktidarın "adil-özgür yargı" yalanını açığa çıkardı.

İktidar çevrelerinin süslü paketlerle ortaya koyduğu 3. yargı paketinden katillere özgürlük çıkarken sağlık hakkını savunanlara, seçilmiş milletvekillerine, düşünce suçlarına hapisanede "özgürlüğe türküler söylemek" kalıyor. Tutuklu öğrencilerden Hacettepe 6. sınıf öğrencisi Mustafa Karakut, Gazi Tıp 6. sınıf öğrencisi Ahmet Demirel ve Hacettepe Tıp 6. sınıf öğrencisi Birhat Şimşek, Hacettepe Tıp 4. Sınıf öğrencisi olan Tuncay Gökçen ve Recep Kar ise stajlarını yapamadıkları için tutukluluğun yanı sıra mezun olamamakla da cezalandırılmış oluyor.

Kartal halkı okuluna sahip çıkıyor

Belleklerimizizi tazeleyelim

AKP yasayı geçirmek için Meclisteki çoğunluk sultasını kullanmıştı.. Mecliste yapılan oylamada yasa 88'i CHP'li, 3'ü BDP'li olmak üzere 91 redde karşılık 295 AKP'nin oyuyla kabul edilmişti MHP'liler yasanın tümü üzerinde yapılan oylamaya katılmazken, sadece Adana Milletvekili Ali Halaman çekimser kalmıştı.

Bir AKP dayatması

Eğitim sistemini daha da gericileştiren, bilimsel eğitimi ayaklar altına alan. çocukları zihinsel gelişimlerini tam olarak tamamlayamadan büyük bir yükün altına sokan, zaten düşük olan kız çocukların okullaşma oranını daha da düşürecek olan 4+4+4 kademeli eğitim sistemi AKP tarafından topluma dayatılmıştı.

Dayatmaya karşı

Kartal halkı eylemde

İşte AKP'nin bu toplumu gericileştirme politikası çerçevesinde İstanbul'da bu eğitim öğretim dönemi 76 İmam Hatip okulu açılması kararlaştırıldı. Bu okullardan birisi de Kartal'da İmam Hatip okuluna dönüştürülmesine karar verilen Öğretmen Zekeriya Güçer İlköğretim Okulu. Ancak bu karar Kartallıların büyük tepkisine neden oldu. Kartal halkı bu kararı duyar duymaz okuluna sahip çıkmak için sokağa döküldü.

Kartal halkı okulun İmama Hatip okuluna dönüştürülememesi için 17 Temmuz Salı gününden bu yana eylemlerini aralıksız olarak sürdürüyor. Tepkilerini Kartal Esentepe Meydanı'nda toplanarak, mahallelerde durumu protesto ederek, Kartal Kaymakamlığı'na yürüyüş düzenleyerek ve Kaymakamlık önünde basın açıklamaları yaparak dile getiren Kartal halkı okullarının imam hatip yapılmasına sessiz kalmayacaklarını ve izin vermeyeceklerini söylüyor. Veliler eylemlerine devam ediyorlar.

"Harçlar kalkıyor"mu dediniz?

"Bu yıl özel üniversitelerin kayıt döneminde verdikleri reklam oranlarının ne kadar arttığı dikkatinizi çekti mi? "Vakıf" üniversitelerinin reklamları televizyon ekranları ile gazete sayfalarını kaplamış durumda. Ancak Türkiye ilişkilerle dolu bir ülke. Etraf yıllık maliyeti 30-40 bin doları bulan özel üniversite reklamları ile dolup taşarken; başbakan bir anda "üniversite harçlarının kaldırılacağı" müjdesini verdi. İlginçlik bununla da sınırlı değil. Daha geçen yıl bir grup üniversite öğrencisi "parasız eğitim istiyoruz" pankartı açtıkları için tutuklanmıştı; yargılamaları ise hâlen devam ediyor.

Geçenlerde bir röportaj sırasında "Şu anda biz bu harcı kaldırma kararı verdik. Arkadaşlar şu anda çalışmalarını yapıyorlar. Önümüzdeki dönemde inşallah harç almayı düşünmüyoruz." diyen başbakan Erdoğan'ın zamanlaması da

dikkat çekici. Çeşitli yorumlara göre hükümetin üniversitelerin açılmasına kısa bir süre kala böyle bir açıklama yapmasındaki en önemli neden, her yıl öğrencilerin açılışlardan başlayarak parasız eğitim talepli kitlesel eylemler düzenlemesi. Hükümetin bu eylemlerden ne kadar rahatsız olduğu biliniyor.

Öte yandan ayrıntılar ise henüz netleşmiş değil. Örneğin: 2. öğretim öğrencileri, yüksek lisans ve doktora öğrencileri ile ders ve sınıf tekrarı yapan öğrencilerden alınan harçların da bu kapsama dahil olup olmadığı belirsiz. Her kayıt döneminde öğrencilerin ve ailelerinin korkulu rüyası hâline gelen harçların bütünüyle kaldırılıp kaldırılmayacağını hep birlikte göreceğiz. Ancak milyonlarca işçinin kıdem tazminatına göz dikildiği; işsizliğin çığ gibi büyüdüğü, özel eğitim kurumlarının mantar gibi çoğaldığı bu günlerde eğitimin bütünüyle parasız olması talebinin azalmak şöyle dursun çok daha önemli bir mücadele başlığı hâline geleceği ortada.

Olimpiyatlara rekor katılıma rekor başarısızlık

Yüzmede 6 sporcuyla yarışmamıza rağmen ilk turlarda elendik. 2009 ve 2010'da güreşte dünya şampiyonu olan Selçuk Çebi de daha ilk maçında yenilerek altın madalya şansını kaybetti. Bu branşlardan madalya sesi çıkmaması umutlarımızı azalttı.

Türkiye sportif başarıda ilklere girmese de madalyalara vermeyi vaat ettiği ödüllerde listenin başlarında yer alıyor. Gençlik ve Spor bakanı Suat Kılıç altın madalya kazanacak sporcuya 2000 cumhuriyet altını ödül verileceğini açıkladı. Prim oranının ve katılan sporcu sayısının bu denli yüksek olmasına rağmen madalya kazanılamaması, sorunun sporcularda ya da ödülde olmadığını gösteriyor. Ülkemizde okulların yüzde 93'ünde spor salonu bulunmuyor. Bu küçük istatistiksel veri bile başarısızlığımızın nedenlerini arayanlara bir cevap oluşturabilir.

2012 Londra olimpiyatlarında 5 Ağustos itibarıyla 58 ülke madalya kazanmış durumda. Madalya yarışında ise Çin ile ABD arasında çekişme devam ediyor. Çin ve ABD'nin ardından sırasıyla ilk 10'da Büyük Britanya, Güney Kore, Fransa, Almanya, İtalya, Kazakistan, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Rusya bulunuyor.

Türkiye, Londra 2012 Yaz Olimpiyat Oyunları'na 114 Olimpik ve 67 Paralimpik olmak üzere 181 sporcu ile katıldı. 2008 Pekin Olimpiyat Oyunları'nda 68 sporcu ile temsil edilen Türkiye böylece rekor katılımla olimpiyatlara gitmiş oldu. Türkiye kadın basketbol ve voleybol takımlarının katılımıyla da ilk defa takım sporlarında da temsil edilmiş oluyor. Katılan sporcuların çoğunluğunu ise kadın sporcular oluşturuyor. Atletizm dalında 33 sporcumuzdan 25'i kadın.

Türkiye adına ilklerle dolu olan 2012 Londra olimpiyatları geride bıraktığımız 8 gün sonucunda başarısızlıklarla dolu oldu. 2008 olimpiyatlarında madalya kazandığımız halter, güreş branşlarında müsabakalar yapılmış olmasına rağmen sporcularımız bir başarı elde edemediler.

Güncel gelişmeler ve yorumlar için
yenidunyagazetesi.com
sitesini takip edebilirsiniz.

6. Rock-A Festivali

İlk kez 2007 yılında düzenlenen Türkiye'nin alternatif tek rock festivali olan Rock-A Festivali'nin 6.'sı bu yıl İzmir Foça'da yapıldı. Festival, her yıl olduğu gibi bu yıl da, gönüllüler tarafından organize edilmesi ve dayanışmayı ön plana çıkarmasıyla büyük ilgi gördü.

3-5 Ağustos tarihlerinde, Foça Kart Dere Koyu'ndaki Acar Camping'te yapılan festivale katılımın 1250'yi aşkın çadırda 5000 kişiyi aştığı düşünülüyor.

Etsiz köfte "Falafel"

'Sistem Seninle Besleniyor Çek Fişi' ve 'Benim Enerjim Bana Yeter' sloganlarıyla enerji politikalarına eleştirel yorumlar getiren Rockseverler, "Aliağa'da Termik Santral İstemiyoruz", "Nükleer Katliamdır Karadeniz İsyanıdır" pankartlarını astı.

"Kadınlar Barış İstiyor Savaşa Hayır" pankartının açıldığı festivalde, kadına şiddet de protesto edildi. Bazı gruplar ise 'Etsiz yemek' anlayışına çağrı yapmak için hazırladıkları etsiz köfte 'Falafel'i ikram ederek hayvan haklarına dikkat çektiler.

Deniz, kum, güneş bu festival Beleş!

Festivalde çeşitli atölyeler, kurum/kuruluş ve insiyatiflerin stantlarının

yanı sıra farklı grupların organize ettiği söyleşiler, gösteriler ve sohbetler düzenlendi.

Ayrıca bu yıl geçen yıllarda yapılan etkinliklere ek olarak Taraftar Hakları Derneği Girişimi tarafından düzenlenen futbol müsabakası da yapıldı. Müsabakayı, cinsel yönelimi nedeniyle hakemlik yapması engellenen Halil İbrahim Dinçdağ yönetti.

Bandista, Sky Crawlers, Necropolis, Ambulans, Bang, Deli Gömleği, Yavuzcan Çetin&Durmuyan Orkestra, Entu, Enzo İkah, Eski Bando, Mavi Sakal (Karapaks), Yunanistan'ın Midilli adasından gelen Salia Badia Band gibi müzik gruplarıyla üç gün boyunca devam eden konserler, son gece Manga'nın sahne almasıyla son buldu.

Türk sinemasında önemli kayıp! Yönetmen Metin Erksan hayata gözlerini yumdu

Türk sinemasının önemli yönetmenlerinden sayılan Metin Erksan 4 Ağustos 2012 günü hayatını kaybetti. 1929 yılında Çanakkale'de doğan Erksan, Türk Sineması'nın kurucu isimlerinden biri olarak görülüyordu. Kendine has bir sinema anlayışı olan Erksan özellikle 1950'li ve 70'li yıllar arasında sanatsal açıdan önem taşıyan pek çok filme imza attı. "Karanlık Dünya" isimli ilk filmde Aşık Veysel'in hayatını anlatan Erksan, çekimlerini Veysel'in köyünde gerçekleştirerek yarı-belgesel bir yaklaşım geliştirdi. "Dokuz Dağın Efesi", "Yılanların Öcü" ve "Acı Hayat" gibi filmlerle toplumsal gerçekçi bir bakış açısıyla başarılı örnekler verdi. Daha sonra "Susuz Yaz", "Sevmek Zamanı" ve "Kuyu" gibi filmler çekti.

Susuz Yaz'la Türk sinemasında yeni bir dönem açtı

1964 yılında "Susuz Yaz" isimli filmiyle Berlin Film Festivali'nde "Altın

Ayı" ödülünü kazanan Erksan, böylece Türk Sineması'nın ilk uluslararası başarısına da imza atmış oldu. Filmin özellikle Avrupa'da gördüğü ilgi aynı zamanda diğer pek çok yapımcı ve yönetmeni de kırsal yaşamın zorlukları ve feodalitenin etkileri gibi konuları işlemeye sevketti. Film, gösterime gireceği günlerde devlet eliyle sansürlenmeye çalışıldı; ancak ödül alınmasından sonra ülkede de hak ettiği ilgiyi görebildi.

80'li yıllardan sonra sinemayı büyük ölçüde bırakan Erksan bu kararında ülkede "özgür ve bağımsız sinema yapma ortamının daralmasının" etkili olduğunu söyledi. Ulusal bir sinema akımı yaratmaya çalışan Erksan'ın sinema dili ve anlatım şekli sanat çevrelerinde hâlen tartışılan konulardan. Ancak Metin Erksan kendine has tarzı ve kamerasını piyasa ve reklam verenler için kullanmayan ilkel duruşuyla sinema dünyasında hatırlanacak isimlerden birisi olacak.

